

מקור 1: שער רוח הקודש דף יז
 ע"ג תיקון כז (11.8.2015 י"ט
 ע"א דה "אח"כ עמודה א' למטה)
 (20.8 י"ט ע"ג)
 (25.8 י"ט ע"ג)

חיות ועם כללות ה' הם
 פ"ט וצ"ט הפקוקים פ'
 ש"י ודרכי פסק) כצ"ו
 אה הגרון ש"י החצרות
 חר"ן לטון חרון אף כוונת
 וכו' ונלמד וזה שקדם ג' כ' אלע"ה כנו' והיה ג' כ' קיוע שילא
 ומוכו יאע"ה והדברים מוצגים, ונחזור לענין כי הכס
 כרוזו ג' אלהים צפוק זה ועוד מלת ארץ היא אלהים
 דלפניו הכי צדצעה חיצות הכו' כרוזו ד' שנות של
 אלהים כלפי' והם ויקרא אלהים ליצעה ארץ והס צג'
 משה (ח"ש ע"ה) (ח"ש עוד מלאחי כונה אחר' לעון הכו'
 והוא קרוב אל האמור ויש צו ג' כ' מדושי' אחרים):

תהוין כ"ו לעון ונשכח זכור וז' חיווא עילאה מן החמה
 שלה ולוטה ומחשבת ונחלצת חוד ז' ח'
 כלו וגם צג' ראשונות של כוקציה ונוולת חיווא ומחשבת
 צחוד הזכר (דע"ה) היינו כונת גומל מקדים עובי'
 וקונה הכל כי אעפ"י שה"ג מחשבתים צפאר גופה שרש
 כשאר צדעת (הנה צהיות האדם חועל צונשכ צכור גורם
 להוריד אר"ה מן עוקס העליון לנטה עד הכלח והוד גורם
 לצבל זר"ן ולהזיר' אחר' צח"ה ומחולל' דינים וצדקות ולכן
 חטאה גדול מאל והשוכח היא שיתענה כל"ג ימים כמיני
 זכור לפי שהוריד אר"ה עד הרגלים ולכן יתענה רג"ל ולכן
 לריך שיכין צכל יום מיימי תעניתו אלו ששכי שנות אלו של
 אר"ה שהס הוי"ה דיו"ד"ן ואלה"ה דיו"ד"ן העולים ג"כ צג'
 רג"ל והוא הוריד' צחטאו עד הרגל כנו' יכין להעלותם
 למקומם, גם יכין לעלות עמהם גם האחריו' שלהם העולים
 צג' קפ"ד והקמ"ד ושניהם צג' חשכ"ח, ובעשרה ימים
 נאשוכי' מיימי העניותו יכין צח"ה של ההוי"ה דיו"ד"ן וכן
 יכין חקפר שלשים מן האחריו' שלו העולים קפ"ד ועד"ז
 יעשה עד השלום הרג"ל והחשכ"ח ואומנם חס חטא כפלים
 שצבל ונצבל צכור כמו השפן והארכבת לריך עוד ג"כ חקון
 אחר והוא שישתנה ויהלבל ע"י השלב ע' מעניים ויכין כי שלב
 הוא צג' ג' אלפ"ן והנה ע"י חטאו הכו' גרם להכיר ג' האלפ"ן
 מן ג' שנות אלה"ה שצבינה דיו"ד"ן ואלפ"ן וההי"ן וכש"ל כל
 אחד מנה צכוד פי"ה צלצד וע"י השתעמוהו צשלב העולה
 ג' אלפ"ן צוילוחם יגרם להחזיר ג' האלפ"ן למקומו וישלמו
 ג' השנות הכו' והנה גם כאשר האדם יעשה עונות רבים
 אעפ"י שאינם מן הסוג הא' הכו' גורם לקלק ג' אלפ"ן
 הכו' ולהוריד' אל הקליפ' למטה ועי"כ כוונתם שכתה צאלם
 ושוכח כל מה שלומד כי כן ג' אלפ"ן הכו' הם ג"כ צג'
 שכתה כמו שלב וכאשר האדם חוזר בהשוכה ונכין להחזיר
 שלשה אלפ"ן הכו' למקומו הוקר ומוכו השכח' (אחר שמואל
 עוד נוולא עמי דברים קרובים אל האמור וגם יש צהם נועט
 מדוש האומנם להיות כי נקשרים עומם כמה יחודים לחקן
 עון הכו' כאשר עיניך החזינה משרים צע"ה לכן אענדס
 יחד לקמן צמקומם צחר היטב וע"ש.)

תהוין כ"ז

למוליא שכבת זרע לצטלה, והנה יש צו
 כונה כונת צפטרות וכללות, הנה ענין עון
 שכבת זרע לצטלה ומה עניינו ומה כונתו כח' צק"ש שכל
 הניטה וע"ש כי הוא הקון גדול מאל והוא עיקר תיקון עון
 הקרי וע"ש היטב,
 (א"ד) וז"ל דרו' מדושי' היללה ועפ"י שנצאר תקומו צ"ש
 רופ"ק והוא תיקון הנוולא שז"ל הנה התי' שהוא יועיל
 לנקות לו עובו שלא יכנס לנהינם ושינוהול לו עונותיו אלו
 אצל עדיין לריך תיקון אחר גדול וחזק כוונת' ית'
 עתה צכוונה ק"ש זו והוא לחקן ולהחזיר' אותם הטיופו' צעלום

שילאו לצטלה וכנסו צקלי' ולהחזירן ולהקדושה עכ"ל (ענין השוצצים הכודע"י ר"ל שיש מנהג קדום צכל ישראל
 להשתנות מ' יום כלפי' שיש מן יום הראשון של פ'
 שנות עד פ' חנומה וקלח מן חלוה (דע"ה) אצל מ"ש
 חנומה וקלח מן חלוה צשנה ועוברת
 לחשלוס מ' יום אצל חלוה לחי' קיבה שהפסיק מלחשתנות (י'
 ונחנו קימן צהס שוצו צנים שוצים ר"ת שנות' אחר' צח'
 צשלה י' חרו' מ' שפטיים. והנה עיקר החשנית צהס צנו'
 ימים אלו לא נחקרו אלא על עון הקרי וימים אלו עקובלי'
 להשתנות צהס על הקרי יותר וכל ימות השנה. ובעס
 הדצר יתצאר לך מונה שציארנו צענין גלות מלרים צמומר
 וצלצנים מה ענינו ושם נצצאר כי אותם שנשתעצדו צגלות
 ונלרים היו אותם הכיולות של הנשמות שילאו מאלה"ה
 צאות' ק"ל שנה שפיכש מן אשמו והיה מוליד שדין וכומין
 ע"י עפות קרי וכל אלו נחקרו צגלות ונלרים ההוא ולכן
 צזון הפרשיות אלו יש צהס קגולה לקבל חשוכה האדם
 הנוחענה צהס על עון הקרי ולכן הם ומחילים מן פ' שעות
 נופי שאז צפ' ההיא היה החמלת השעצוד ומקחיי' מ' צפ'
 ומשפטיים לטעם שנתצאר שס ג"כ צענין קניכות כי חקרה
 ענד עברי אל מהן חוכה כי אז נגמרו אותם הכיולות
 להתקן צענין כי חקרה ענד עברי וע"ש, גם דע כי עיקר
 אלו התעניות נחקרו ציונים אלו לכפר על עון שכבת זרע
 לצטלה שעליהם כתיב קומעי הילדים וכו' ומה שלריך לכיין
 צתעניות הכו' הוא זה, יכין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן כי יש
 צה ד' יוד"ן שהס צג' מ' (דע"ה) צימוד ר"ח לקמן
 יחוד י"ח צענין אמ"ר והד' יוד"ן דע"צ ה"ס כשמה
 לכשמה ונר"ד נק' אור וגם לעיל צמווך לתי' זה ככת
 כי כל כילוך כשמה יו"ד כלולה מ' וציארם צנילו' קרח
 ויחרו וכו' על קר' ז' ויני צראשית המוקדדים לקמן צימוד
 אחר, אחר יחוד ע"ו וכצר ידעת שהיני' של ש"ז מעולים
 ואלד כי הם ומצ' הזכר לצד שהוא מהדעת כמפורסם (י'
 ככגד מ' יום של התעניות ולכן צעשרה ימים ראשוני' יכין
 צכל יום ונהס אל החלק האחד מעשרה של היר"ד הראשוכי'
 ועד"ז יכין צנו' יום צל' היוד"ן הכו' יכין צכל יום להעלות
 ציום ההוא חלק אחד מן היוד"ן ההס אשר צהס הגיע
 הפגם שלו והשליכו ארלה צעוכו ומקר אותו חלק הקדושה
 חוד הקליפות ועי"כ כחן חיות וכה אל הקליפות ועמה ע"י
 חשוכתו זלח ומקיר הקדושה ומחוד הקליפות ומחוד להעלותם
 למקומה ועי"כ נשארם הקליפות נוחים צלתי חיות וז"ס
 פ' שוצו צנים שוצים פ' כי אותם הצנים שומק אל
 הקליפות צהשמתח הזרע ועי"כ כחלצשו חוד הקליפות
 ונעשו שוצים לכן עתה שוצו צתשוכה והקימו אותם
 הצנים השוצים צחוד הקליפות והשיבום אל הקדושה
 כצראשוכה, גם לריך שיתענה פ"ד ימים כלפי' שס
 ככגד שס של יו"צ שהוא קוד הזוג והעפה העניונה שהס
 מ"צ זוגים והס פ"ד כי כל זוג כולל שנים כעצוב' אללינו
 צמאמר צראשית ד' ח' וע"ש על מ"ש וכמה דדוקלל דצרית
 אזרע צמ"צ זוגין וכו' ועוב הוא שיתענה ע' יום הכו' של
 כל ימי השוצצים ואח"כ יתענה עוד מ"ד יום אחרים להשלי'
 הס"ד יום הכו', גם טוב הוא שיתן פרוטה אחת ללרקס
 קודם החפלה צכל יום מיימי תעניתו ויכין לחקן מה שגבע
 ומקר מן הלציק העליון אל המלכות גם לריך שיהרע נשש
 ואלך שלא לשונש ומתו אלא אחר חלות לילה ולשחות על
 הצטן עד שיכלו כל טפות זרע ושלא להשיח עם האשה
 צצרי צטלה צעה הזוג, ע"ך כונה אחרת צענין הס"ד
 יום חכין צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן צנו' צו' אחרת שנו כי זה
 הנקרא

הנקרא עשה עילה עין דכוין מ"ב זורגין ומ"ב פ"ט
אמר שמואל כך מלאהי כחוב ולא הבנתי הענין ובודלתי
 שיש בו טעות ולא שלמתי את ידי זו וז"ל ג' יוד"ן
 ט"ל מ"ב ד' יוד"ן שם צ"ן הוא שתי הויות חד כוחא דקדי
 צגוה ונשאר תמיד זה וז"ס פ' איזה קפד כריתות אונס
 וכו' צקוד אין האשה כורחת ברית אלא לניי שעשה כלי
 ומתחלה צמלוי יוד"ן, ע"כ ונלאהי ואיני וצ"ן הענין וכלע"ד
 לפירושו כי י"ו ד' יוד"ן יש צוג' יוד"ן והוא צג' ט"ל וצג'
 אותיות עלמס נעשים מ"ב: (') **דעה** פ"ג יוד"ן פשוטים
 ל' ונולאים ט' הרי ט"ל) **עוד** עלמתי כחוב מוורי
 ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכבת זרע לצמלה ובעון
 הזה יש מיי' הרבה יש שמועט ע"י מחשבה שנוהרהר בעצירת
 וילכו תקפו וכואה קרי מילוי שלי מעשה כלל ויש ניי
 שמשמש צידו ונוליא קרי ויש מי שמישצ באשה ומכאף צידו
 ונוליא קרי ויש ניי שמשצ בזכר ונוליא קרי ויש ניי שמשצ
 צדוק פיו ונוליא קרי ויש שכשמוכאף ומכסר ראש העטרה בעור
 האצבע שמושיכו למט' וזה נקרא מושך בערלתו, והתקון לכל זה
 הוא דע כי אור"ה הם זכר ונקבה למעלה העליונים והנה
 עפת וניין דכוין של אצא הוא מ"ב אחד והוא שם י"ו
 צמלוי אלפ"ן שהוא צג' ט"ל ועס ג' אותיות הרי מ"ב
 וכנגדו יש עפת מ"ן צאייא והוא מ"ב שני ושני מ"ב אלו
 הם פ"ד והנה כשמועט צמחשצ' ככ"ל הנה הוא גורם
 להשמית עפות זרע אור"ה אר"ה שם פ"ד ולכן יתענה
 כנגדם פ"ד העניות ויכון שמה שגרם בעונו להוריד לנטה
 שני מ"ב הכ"ז ע"י ומחשבתו הנה עת' יכון להעלותם למקומם
 לנעלה ואם מושמש מושמש צידו צמעה או אם היה נוהרהר
 וחושצ בזכר לריד שיכון צמועה חקדים וצמועה גבורות
 שהם מ"ד ומ"ן ויכוין צג' פעמים כ"ח אותיות ונלוי הוולוי
 שיש צכל הו"ה נאלו השלשה שהם הו"ה של ע"ב ושל ס"ג
 ושל מ"ה והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשמשמש צידו
 היה חושצ באשה (') **דעה** יעוין זה הלשון עד קופו וה"פ
 כזר ידעת כי כל פ' דפירטי אצ"ע הוא י' א"ק ואצ"ע א"כ
 כל צמ' השמות הכוללים שצכל פרטי האלילות הם צכל פ'
 דכל פרטי וא"כ חושצ באשה וכו' שהוא צז"ן מייני צמ'
 ע"י דזעיר ופגוה הוא צפ"ל כחר דל"ה הנו' אונס צמחשצ
 באשה פגוה צמ"ס עליונו' דכחר הכו' עשאל"כ צכסוי העער'
 פגוה צמ' דכחר הנו' ולפיכך אלו צמ' אותיות ואלו צמ'
 עספר ככו' ונמדכרות השמות') אז יכון צמס אה"ה צלופן
 זה כי הנה צמ' פעמים אה"ה יש צמס פ"ד אותיות
 ויכון להעלותם למקומם והעעם הוא לפי צמ' כ"ח של
 הו"ה הוא בזכר וצמ' אה"ה צמקצה ככודע, ואם כשמוכאף
 היה מושך בערלתו ומכסה העטרה בעור ככו' יכוין ג"כ צמס
 אה"ה ככו' אלא שהוא צמ' ונקפרם והוא שיכון כי אה"ה
 פעמים אה"ה הם צג' אות' וז"ס כלוזרע אונס וז"ס פסוק
 ותשלך אונס ארלה ויכון צמ' העניותו להעלותם פ"ד אותיות
 שצמס ואם כשמוכאף מושמש היה צידו ע"י רוק צפיו אז
 הפגס הוא צקוד זוג עליון שצמס שהם חיד וגרנו זכר ונקצה
 ולכן צמעניותו שהם פ"ד יכון להעלות ד' אותיות אה"ה ע'
 שהם ג"כ צג' פ"ד והם קוד מ"ן שצגרון אשר מושם כנושך
 הרוק לתוך הפה כי צמס הוא צלופן כי כל מייני העונות
 הנו' ונקפר מעניותיהם הם פ"ד אלא שכונותיהם חלוק' ככו'
ובנוסחא אחרת ונלאהי צמש"ל שם היה מושמש
 צ"ד ומושצ צמכר יכוין צמ' חקדים וצמ' גבור' וצמ' אותיות
 וכו' ובאין מלאהי שחכוין לכ"ח אותיות מלוי העלוי של ע"ב
 ס"ג מ"ה שהם צג' פ"ד וחכוין להושיכ' אל נוקצא דז"א
 צהו"ה דצ"ן שצמ וכלע"ד לקיים שני הנוסחאות של ריד.

שיכוין כך כי צמעה הזכר שהם ה' חקדים יש צמס ג' צמ'
 או צקוד ע"ב או צקוד ס"ג או צקוד מ"ה ויכוין להושיכס
 צהו"ה דצ"ן שצמלכות שהם ה' גבורות שצמס, גם ונלאהי
 כי כשהעון הוא צמחשצ לנד אז הפגס הוא צז"א ולכן
 יכוין להוריד עפת מ"ב שהם דוכרין ונאצא ולהעלות עפ"י
 שהם פ"ד ונאייא ואם העון צמועה אז הפגס הוא צז"ן
 אלא שיש חלוק שם היה מושצ בזכר אז העון הוא צז"א
 ויכוין צמ' פעמים כ"ח הנו' ואם היה מושצ באשה אז הפגס
 הוא כנוקציה ויכוין צמ' הנו' להושיכס מן ז"ל הנק' אונס
 אל נוקציה ואז יהיה כלו זרע אונס: **אמר** שמואל כך
 לשון מורי ז"ל שהנה החקוי' הנו' נחמס הרב הגדול זלה"ה
 לאדם א' לפני מורי ז"ל ולוהו על כל הנו' ואח"כ כתן לו
 כוכה אחרת עזומה להוליא העיפות ההם (כ"ל של"ל ען
 הקליפ' ולהכניס) צקוד' כאשר כזאר צמ' וז"ל אח"כ
 אמר מורי ז"ל לאיש הנו' כי כזר נשלים לתקן ענין עין הקרי
 אונס נשאר עדיין השעי כילולות של נשומה של קרי אשר
 היה לריד לתקנס ולהקירם מתוך הקליפות ולהחזירם אל
 הקדושה (') **דעה** ענין מקפר ה' ית' צמקוד כי שם
 מקוס (חכוהו) ואל"ש כשצאוור מוורו יושצ
 צמכר עליון צעת שכיצת הלילה כמזאר אללניו שיכוין
 צשלשה צמות של אלי"ך ל"א יג"ש כוכ' זמח כי ס"ת שלשה
 הם **שכא** והאותיות הקדושות להם הם **יגל** שם של מ"ב
 ככודע ויכון כי שם **יגל פוק** הוא ציקוד ויכוין להעלות
 עם שם הזה את הש"ך (כילולין הידוע' שהם כמנין
 נער שהם קוד הדיני' ועס הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות
 עומה כילולות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י שם יג"ל הנו' להעלות'
 ציקוד העליון ואז היקוד ישפיע' צמלכות ויחזרו להתתקן
 עמה ולהיות צקוד זכר ונקצה עה שלא היו מחסלה אלא
 צקוד זכר לצד צמתי נקצה אח"כ יכוין צלותית הכשארות
 שה' אל"ן מן אלי"ך וי' מן יגש והם צג' מ"ה ותכוין צמס למ"ה
 אותיות שיש צמס אה"ה דיו"ן צמחשצ ובעלוי ובעלוי העלוי
 אח"כ יכוין צמ' של אלי"ך לא יגש שהם ג"כ אל"י והוא ז"א
 אותיות שיש צמ' אלפ"ן ע"ד הנו' ותכוין להעלות כל
 הנו' צמח שני אלו האה"ה הנו' שהם ע"ה אותיות ומ"ה
 אותיות (') **דעה** הוא מיוקד ע"ס דרוס זוג חיד וגרנו
 ע"ס אה"ה אשר אה"ה כה תאמר אה"ה כי צ' אה"ה דיו"ן
 ואלפ"ן ה"ס מ"ב כי קמ"ה וקמ"ג יש צמס מ"ה ומ"ה שה"ס
 מ"ב שולוי ונלוי הוא כ"ו ומשאל"כ צמ"ה כ"ה והוא מקוס
 עיצור דז"א יעוין שם צאורך צמ"ס י"ו פ"ג מש' הולדת
 אור"ה וז"ל (') **אמר** שמואל כלע"ד ג"כ ללך השני מ"ה
 הנו' עם צ' הכוללים שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת
 להורות כי כל התקון הוא ע"י מ"ב זוגים כפולים שהם
 פ"ד ככלע"ד **אח"כ צלילם** האחרת אל"ן מורי זלה"ה שבזר
 כקת' לקו ע"י הכונה ההיא צ"ב ללוות מתוך הקליפות ונתקנו
 ולא נשאר אלא ע"ה ללוות לצד אונס אלו הע"ה ללוות
 לריד טוכה גדול להקירם מתוך הקליפות והעעם הוא לפי
 שהם צמ' נשומה לנשומה ונשומה ורוח וכפש של כל הנלו'
 של הנשומה שהם כולם שילאו מננו ע"י הקרי והם צמ' ג'
 שומות הו"ה שהם צג' ע"ה כמנין ונלאהי לפי שהם צמ' הנו'
ג"כ שהם הח' נולר חקד כחצ הרב שם צימוד של כ"ח
 שיש צו הו"ה צמ' יוד"ן סד' יוד"ן שבו הם כשמה
 לנשומה וכן שהוא צמ' אור ודוק ויודע דמ"ה הוא כלל
 י"ב תי' דיק' ועמו הוי י"ג והם כנגד י"ב אותיות של הו"ה וית'
 פשוטות וכללותם כמזאר ככ"ע צצאור האזן **א"ה** פ'
 ומאורי כצ"י ז"ל ד' ו"ו ע"ה ע"ה יודע דאצא אמיד צמל
 העליון ואצא הוא כנגד נשע' לנשומה שהוא חים וכשחלק
 ה'.

לז'ן צהס קוד הקליפות הנק' לז'ן וזל' והכוין כי העלה הנז' היה נוצל ענה והפרדו אלו הנשמות הנקשרים צל'ן הטוונתה ויהיו עלה נוצל משס זה זכח שס הו"ה דמלורי יודי"ן שהוא צג' ע"ב ועס עשרה אותיותיו הס צג'י"פ צ' (ד' ע"ד) כידוע שבחי' הקטנה לריכה כח גדול לתקנות כמו עיצור ח' שהוא ע"י א"ח ונשח"כ בעצור צ' שהוא ע"י אור"ח')

מכיון נז'ל וגס הוא צ' פעמים אל"י אל"י שצ'אכנו לעיל צ'אותיות אל"ך לא יגס וע"י זה יהיועלה נוצל אח"כ חכוין אל אותיות הנשארים והס רב מן ורצנה וינ"י מן וינ"יכך שהס צג'י"פ צוק"ר וחכוין למצדס צקדושה ולהצ'ל' שס וחכוין שעתה ונחמילים להיו' צקדושה צצחי' צוק"ר ואח"כ יחוקכו צצחי' עכ"ציס גמורים כמו שנצ'אר והיחס צוקר הוא ע"י ה' הו"ו"ח דמקדים וה' הו"ו"ח לגבורות אשר צדעת

(ד' ע"ד) כי הנלוות עלמס חס ונצחי' הדעת כנודע') שהס צג'י' ר"ס ועס צ' הכוללים הרי צ'ס"ר אח"כ חכוין כי ר"ח של עלה נוצל צוקר הס' עכ"צ ועס ר"ח של יפול מלדך הס' י'ס הרי עכצ"ס וחכוין שעתה יהיו צקדוש' צצחי' עכצ"י גמורים וזהו ע"י צ' שנות של אלח"ס שהס צג'י' עכצ"יס

(א' ד' פ') הדבציס כנ"ש צע"ח ש' לח' פ"ד ח"ז ונשארנו רז"ל שקהנה עכציס ונחנה לו ופי' הענין כי הנכה העקצייס של ללה הנכנסים צכחר רחל הס צחי' עכציס גי' עקצ צקוד עקצ עונה והיינו שבעצציס הס דיכין שבעקצייס האלו ונדוע שאין החילוכים ניזונים אלא ונפקולת היין מן השנורים שבו שהס שיורי הדין הקדוש והנה זה השפע שיוקקס החילוכים הוא דין קשה והוא יין עכור מלא שמרים והוא צלוע חוך העקצייס של ללה דמיון היין הצלוע חוך העכציס וכו' והצע וראה כי עכציס גי' עקצ לכן אין נדרכות העכציס אלא בעקצייס ועכציס הס לשון רבים שהס צ' עקצייס הנז' אשר כל אחד ונהס נקרא חלקים להיותס דכין כל"ל והנה צ' רגלים הס צ' שנות חלקי"ס והס צג'י' עק"צ כי אלח"ס שהוא שורש הדין צצחי' עכציס ונחוכו נכח היין המתבלע צחוכו וכו' עכ"ל ועיין צ'ס' הפסקוקים פ' צלק כילד הוא היניקה שיוקקס החילוכים ועקצייס הנז' ועיין עוד

שס פ' וילא צפסוק וחגנז רחל את החרפס שהס העקצייס הנז' ועש"צ א"כ ק' חוך כחצ כאן וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצחי' עכציס גמורים וזהו ע"י צ' שנות אלח"ס שהס צג'י' עכציס עכ"כ וכל הנ"ל ונשוע צהדים שעדיין יש לחילוכים אחיזה יעוין צמקוונות הנז'ל' ואפשר שיוצן צנ"ס שס צצ'י' הפסקוקים פ' חולדות אפ' עקצ אשר שונע לצברה צקולי מלת עקצ הס צ' שנות חלקים שהס צג'י' עק"צ גס הס צג'י' עכציס והענין כנ"ש צזחר דחרין עיינן אית צהון חרין דנעית ואינון כוחות הדין ועכיינס הוא שאי' עילאה נקראת חלקים חיים צלשון רבים למוח על צ' צחי' חלקים ש"ס ונבוי"ה טנה וכו' ונ"י דל' ונחצטסיס חוך ז"ח צקוד ונחין ונחס נמשך אל שחי עיכים דז"ח והנה חלו בעינים של ז"ח הס נקראים עכציס שצהוכס היין שהס צ' דמענין ע"י

כחות הדין ונמלל כי הנכה דח"ה ס נק' עק"צ והס צ' שנות חלקים והחרין עיינן דז"ח הס נקראים עכציס שצהוכס היין והדינים וגס הס צ' שנות חלהים וז"ס העכציס הנדרכים ע"י העקצ והיין צ' וילא מהס והנה לצברה הוא חקד שהוא חקפ"י הא' שלמעה מן צחי' הראש דז"ח אשר שבו העכציס הנז' ולהיות חקד הוא מנחק העכציס הנז' ונעשית העכציס מחוקים ונצי'שלים ונצקס הדמענין ע"י שהס היין שצהוכס וכו' עכ"ל זהו שכתב כאן ע"י צ' שנות חלקי"ס וכו' פ"י ע"י חקד וע"י וכו' צשנות חלקי"ס דל"י שאין

הנ' הו"ו"ח וכללותם שהוא י"ג לד' צחי' שהס כ"ל ונר"ן הוי הג' הו"ו"ח לנר"ן וכללותם לנשמו דנשמו וכיון דכאן לא עסיק אלא צמשנון הג' הו"ו"ח שהס ע"ח לא חס להזכיר לו הכללו' ולכן צחי' זה שהעלה נשמו לנשמו"ה עדיין הג' הו"ו"ה שהס ע"ח ציקוונס וכהן לו יחוד אחר של המפיל חצלי כדי להכניעס וחולי יועיל ולא הועיל עד שכהן לו יחוד אחר אף כאן כהן לו סיצור הו"ו"ה והל"ה ובכצור שיועיל להעלות כלס ולא הועיל אלא להעלו' נשמו לנשמה י"ח ס"ע) כנצוצר אללנו לעיל צימוד של שס שד"י וע"ש

(ד' ע"ד) הלשון הזה לכחו' ק' ההצנה ועלמנו וגס עס הלשון הנצ' אחרינו שאלס הנכ"ן הס הע"ח כי לולות ונה הנה צחי' טננה לנשמה ועוד דצמקוך קאע' ע"י

זווג הו"ו"ה חל"ה יכניע הקלי' הנועכציס הע"ח הנז' ואח"ך חו"ל נכחלקה נשמה לנשמה ועדיין נר"ן שהס ע"ח ועוד כעת לא ידענו ל' שכתב ונה צחי' חצל לח"ל חונרת הענין מחלצ הנשמות המלצי' לנחלצ הקספי' בזה צשנה וכבר ידעת מחלצ צדקו' ח"ק כי חמס חקפת לנר"ן שלשהס לפיכך יס מ"ש צדקו' ח"ק כי חמס חקפת לנר"ן שלשהס לפיכך יס

צ' ג' צחי' שחלקה כנגדס חצל היחידה עס היות שהיא שורש כלס היא צחי' ח' שלכך נק' יחידה וחעפי' שפעס חמרת קאע' דנחלקת אף דל לא חצרה נ"ו יחידה היא לרוב זכותה ועברכה והשחל כיון דנר"ן הס ג' הו"ו"ה ג"כ צהכרס שהנשמה דנשמה ש"ה חמס יס צ' ג' הו"ו"ח שהרי נחלקת לנר"ן והו"ו"ח השחל צ"פ נר"ן חצל היחידה יס צ' טרנכס והס י"צ אותיות צצג' הו"ו"ח ולפיכך צהמילה תי' הי"צ ולכן נקט לשו"י צ' אותיו' ואח"ך ע"ח כי לולו' דג' הו"ו"ח דמ"ה ואח"ך ג' הו"ו"ח של הנכ"ן עלמס וע"ש כנצו' חללי' לעיל צימוד של שס שדי חוער חני ח' שדי ט"ס והוא צדוקסי הכנת הס' הנז'ל' דרוש צ' ע"פ ואחר עורי נקפו

זלה שהוא שורש לזה צהכחת ה"ח צו"ח' ע"ח וכן צהכחת וז"י צה"ח שהוא צחי' הנז' כאן שהוא ונקור ושורש ועוד כחצ שס על שהוא צחי' אור ויס קיע וכבר מצואר הוא צימודי ר"ח ע"ש שד"י כנז' וצ'ה אפשר שלזה כחצ כאן על שס שד"י חצל לריך תי' קופרים צלשונו שכוונתו היא כנ"ס) (א' ד' נ') לע"ד כלה צנ"ש הרב המחר ז"ל שיט פני מני נר"ן כנ"ן פנימי ונר"ן חקפיים וכמו שצ"מ רצינו לעיל צדקו' חלשון בענין הכרת הס' כלוף ח"ל והנה כוונה שיט צאלס נר"ן פנימיים צחוכו כן יס נר"ן חקפיים ונצחון וגס להס יס צחי' כ"צ אותיות וכו' ועיין דצ"ס ד' ס"ג ע"ב ונה

שקפשה יעש"צ) שהקפשה יעש"צ) וה"ל שיכוין צעת השכיצה כשאומר פ' חלך ורצו' ויעיניך יכוין צג' חיצות אלו כונה זו והוא כי ר"ת של ג' חיצות אלו הס ע"ז והס כנגד שס יהו"ה חל"ה והכוין למצדס ולזווגס וע"י זיוג זה הוכל להכניע הקליפות הנועכציס אל הנלוות הפ"ח הנז' ולהעלותם נשס אח"כ צס"ח של ג' חיצות הנז' שהס צג'י' ק"ה והס ז' פעמים י"ה שיט צשני שנות אלו צזה האופן כי צהו"ה יס צ'ה ג' פעמים י"ה צ'אופן זה כי צ' אותיות נחשוכות הס י"ה ואח"כ הו"ו"ד צמולאה הרי י"ה שני והי"צ צ' צמולאה הרי י"ה ג' וצטס חל"ה ג"כ י' ש' פעמים י"ה צזה האופן ה"י ח' צמולאה וה"י שנים צמולאה הרי צ' פעמים י"ה גס חה חצר י' של חל"ה עס ה'ראשונה הרי י"ה ותמוז' לצברה עס ח'אמרכה יהיו צ' פעמים י"ה אחרי הרי ד' פעונים י"ה צ'חל"ה ונ' פעמי"ה צ'הו"ה הרי ז'פעמי"ה שהס ק"ה ואח"כ צשס הו"ו"ה אין הו"ו"ד שנה יכולה להתחצר רקעס הי' ח' צלצד ולא עס'ה השכים כי יס חות'ו מפקיק צינחיס אח"כ חכוין כי ז"פ י"ה אלו הס צג'י'על"ה וגס חכוין צ'אותיו' הקודמות חל הק"ח שהס

הדין כיוון אלא ע"י שוכחו וע"י זיווג או"ה כנ"ל נכנסים
הקלי' וכוונתם הענבים וכוונתם הדנועין שהם היין
שנתכנס ללול צלי שורים ע"י שהושך וזיווג או"ה ע"י
וקס"ח להמתיק את החל ואת הרין לנעין כנ"ש לקוין ציחוד
ק"ו צכות פוחת את ירך ועיין בהקדמות הסידור צכות
סחה את ירך עיין לעיל דרוש ג' ונ"ש טז)

אח"כ

אמר לי ונר"י ז"ל כי ע"י זאת הכונה הנו כפתק'
צמי' נשונה לנשונה פהם ותיך הקליפה ועדיין
נשארו נשונה וכוונתם פהם צמי' ג' הויר"ת שהם צמי' ע"מ
וא"ל סיכוי צעת השכיבה בצרכת הופיל חבלי שיכה בלופן
זה חמלה יכוין צמי' הויר"ת שהם צמי' ג' ונז"ל כמתין ע"מ ולריך
לחצנם ולשכנם יחד שלשתם ויכוין צמי' יוד"ן שזהם שהם
ל' של הופיל והג' ההי"ן הם י"ה של הופיל והג' ווי"ן שהם
י"ח צמי' הם צ' אהיות ונ"פ של הופיל כי ונ"ז צ"ח צ"ט
היא י' והפ' הוא קיד ח' פעמים י' שהם שוויים הרי י"ח
צמחי אחרות נ"פ ולפ' שיעקר אלו הם ג' ווי"ן וקיד הויר"ו
היא ח' ב"ח צ"ט לכן קוד ג' ווי"ן אלו הם נשונים צ"ט של
הופיל והג' ההי"ן אחרות הם ג"כ י"ה הנו' של הופיל
אח"כ יכוין לנולדת ג' הויר"ת הנו' (**דע"ה**) פ"י שחבין
להורידם אל הנו' כי צרכה זו היא צרכה וע"ד צכות
והנונה על עשתי כנ"ש צפוק ונה שצאו צמי' עס"ו
אחר שצאו פשיע"ט ונה גם לכחודת חין צמי' כר"ן חבל
הוא נעלת הניל"ל כידוע לריך לעורר שהם העליון ג'
כישן דל"ח צמחי נר ויהויר"ת ששעות ואח"כ צמי' ונלוייהם
עס"ו כננ"ו ציור לנב"ב צמי' צע"ש ח"פ ד' צמחי ונש"ב
ע"ה צד"י) (**א"ה**) קטב"ח כל הויר"ת שבו הם צקוד
ויילי ולא פשיע"ט ועוד שהם ונוקדות וכו"ש עס
ח"ל גם כלל זה יהיה בידך שכל צמי' הנשונה הוא הויר"ת
דיוד"ן חונם הספרט שיש צמי' הויר"ת האלו דיוד"ן הוא
צענין הנקודות והענין הוא כי גם כלל זה יהיה בידך שצ"ח
כל הויר"ת שבו הם צקוד ויילויין וגם צקוד נקודות כי כולם
ונלחים ויטוק' וכו' יע"ב ועיין צמח שלום ד' ס ע"ח
ד"ה ועל ונה שש"ל כח"ל וכו' ודיק) (**צע"מ**)

שהענינים הם שם יהו"ה והנפעמים הם שם אלכ"י והנה
עה לריך להוריד ע"מ אלו לנעה אלל הנוכחות ולהוריד
וקס"ד שם יהו"ה אל שם אלכ"י וכדוע הוא כי אלכ"י צמולאו
הוא חרע"ל שהוא הרגום של שער והכוין כי עתה ירדו
ע"מ אלו אל השערים לנעה והוא קוד"פ' אז ירדו לשכני'
עס ה' וכוין צמ' אז לחם שערי' כי ע"מ הנו' הם צג'
לחם והם ירדו עתה לנעה אל השערי' ותחלה חכוין צג'
שנות אלכ"י אלכ"י אלכ"י והם צג' קל"ה והם צמי' נקודת
ליין שבנוכחות שהוא היקוד צנה וחכוין להנשיכ' שם ח"ס
קלה השוויים (**א"ה**) עיין ש' הפקוקים צמ' ויתן לך האלהי"ם
ונטל השוויים שפ"י אמר ח"ל והענין כי ה"פ יח"ך שהם
ה"פ ע"ל הם צג' קל"ה יורדים וון ראש הבינה ע"י אשר
הוא אהי"ה צג' יח"ך יורדים עד צמי' תחתינה שנה ושם
נקרא קלה השוויים לפי ששם נמשך לראש ז"ח הנקרא
שוויים וצורדם שם נק' קלה השוויים עליון עוד יש קלה
השוויים התחתון והוא אלכ"י ג' ק"ה עם האחרים של ו"ה
העולה ק"ל הרי קלה וכו' שהיא הצמי' שזוקה הנוק' וז"ח
ונק' שווי' נכ"ל) השוויים צג' ש"ה שהם ג' מלויים של אהי"ה
דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן וג' כללותם ואלו הם צמי' מוחם
שבנוכחות שצקלה התחתון שלה שהוא היקוד שנה כי ג'
אהי"ה עלום דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן הם צג' מוחם
(**דע"ה**) כבר ידעת ונדר' הויר"ת ודרושי אטב"ח צענין
צנין פל' הנוקצ"ה והכוון מדרושי יו"ה וכו' כי
יקודה ג' אהי"ה התכ"ה ונלכותה מלוייהם וצדקו אטב"ח
חיכו כי יקודה ונוקד' יקודה ותפארתה חבל ונכותה נג'
אהי"ה הנו' חבל לכשתקדק הנו' הוא כי יקודה ונקו'
הנו' חבל השותם שהוא ג' אהי"ה הוא נוסף על יקודה
לשמירה דמיון החזונו' לבל יתכרך היין חבל ונכותה
עיקר צרכה ונלכושי ח"י שז"ח הג' אהי"ה סמכ"ה חבל
מוחם ונכותה הוא מלוייהם שג' ונשכ"ה תורה ח"ל נש
ששלחו לנו והם חוב"צ צמי' לנענן שונו דצ"ח לנענן
שונו עתה יכוין להנשי' כללות דכללו' השוויים גבו' למל'
ונל' דרחל הנק' שם ויכוין להנשיך ונלכושי נשי' דל"ה הארחת
ג' שנות אהי"ה דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן להוליא ונאחרתם
ג"ס ולהוליא עוד ז"ס למל' ונל' דרחל עכ"ל ותמונו הג' אהי"ה
הכ"ה וצ"ח חבל על כוון כי וכל הנו' כנולל שהאחי"ה
הנו' יש צמח ג' צמי' החמה צמי' עיקריות המוחם הם צקוד
שלה לצמי' השנוייה חבל היקוד צמי' צפע"ן כנו' ואחר כך
הארחת המוחם לצנין ונ"ל ונוש"ל ואח"כ נ"י המוחם הוא מוחם
הנו' שנה כנו' צהויר"ת ועתה ע"מ ונ"ש ציור דצרי' יהיה כי
אנו מכניסים הע"מ הנילו' למוחם הנו' ונשנויים שם על
אשר יתוקנו כנו' כי עלולים הם והשתחא הוא קלה השוויים
הפך וון הנוצן והוא קלה השוויים קלה העליון של השוויים
כי השוויים הוא מוחם דמוחם שהוא נ"י הג' אהי"ה והקלה
הנו' הוא היקוד חבל השוויים הוא מוחם הנו' מוחם חז'
הנושכה והכונה הכא צמות השכיני' ח"ס להסחר ונחרון
וכו' ע"י לך זה צקוד צקשו לך קה שהוא יקוד דנ"ל ולזה
כה"ה חנה על השוויים כנ"ל והו' לך כללות היחוד הקדוש
הזה חבל רלוני לבאר עפ"י שטמיותו דלך פתע כי הלשון
הזה ק' להולנו וחד ונה ענין ג' שונו' חדרו"ת וגם לשונו
צמונו נקו' ליון שצו"ל ש"ח וון השם הוא זה שהי"ל יקוד
וגם הוול' צו"ן חבל הענין עס ונה שידעת כי כל צמי' מ' הוא
שם כולל כוונ' צע"מ ובס' ח"י דרוש אטב"ח דכל ספ'
לשכנה נ"י"ס לשיחיו י"ס פל' ונלכ"י זל"ז צמח וכוו'
ששלחו לנו ונחם חוב"צ ח' שכל פל' נ"י פל' ונלכ"י ונחמילין
והחמה

עבור
לדף
כ' ע"ב

ה"ג

צקיר הזה עלמו **יכוין כי הג' יוד"ן** הם ל' של חבלי והג'
ווי"ן הם י"ח של חבלי והג' דלחין הם י"צ של חבלי חמ"כ צג'
אחרות ה"ה ה"ה י"ח ויכוין כי הג' ההי"ן וההי"ה הם של סי'
והג' אחרות י"ה הם ח"ה הם ש' של סיכה שז' צ' צ"ח
צ"ט ואח"כ של סיכה היא צ"ח צ"ט ע"י י"ח וע"י של
שיכה הרי כ"ח ח"ך שש' אחרות ו"ו ו"ח חכוין כי הם
צג' נ"ח והוא חבור שם הויר"ת וההי"ה ועם כללות אחרות
צולת ע"ל צמי' זה כי ע"ל על ונחלפת צ"ח צ"ט צ"ז
והרי ע"ל צג' ל"ח ח"ך ע"ל: **צמ"ק** הוא י' ועם ל"ז הרי ו"ח
עם הכללות **אח"ך** ג' לירופי ה"ה ה"ה אחרות והם צג'
ל"ו והוא ע"כ וון עיני צמ"ח צ"ט הם ז"ע וצ' יוד"ן של עיני
הרי ל"ו **צמ"ח** כי עיני צמי' ק"ו כוונת ויילוי של אהי"ה
דיוד"ן ונלוייהם שלא יכוין צרכה זו ע"ל זה חס הוא ליל ר"ח)
(**דע"ה**) כי צרכה זו להשפיע בה ג' הווחין של חלקה
שהם ג' הויר"ת הנו' על ידו וכן ג"כ צכות
והכוונה על עשפי הכחוד חמ"ח שהכונה היא נשפעת על
ידו ור"ח חיוני כן כי היא של ע"י כידוע שהרי ונכסו כתי'
כי היא נק' דכורא דוק ונאחר שצ"ח צקוד ח"ל ופ"ל לא ראי'
זה כדאי זה וגם צקו' י"ק ונעה על החלישות (י) **אח"כ**
צלילה האחרת ח"ל כי להיות שאלו הע"מ נילכות הם
ונושכ"י ונאל בקליפה שהיה לריך הקון ועינה גדול
להוליאם ונש וזהו שצלילה ההיא צעת השכיבה יכוין צג'
חיכות האלו והם ותנונה על עשפי צמ"ח זה **כי** כידוע

והחזה ע"ס רגליו כענין כונח הנקי' ציינו"ח וכוננו' כל זה
לנקי' וכבר ידעת ונדושי שנות הפירות דכל פ' אונ'כלים
פנינוי והוולעי וחילון דפרלו' הנו' דנוק' הוא ג' שנו' הדני'
לצל החילוק בצנייהם שהפנינוי הדני' ונח' וההולעי הדני'
פשוט והחילון רצוב הפשוט' הנלך הכזה כהס כלל הדני'
ולזה קח' הכח הכוין צג' הדני' וכי כבר ידעת שכל פס'
וקפ' וני"ס כלולה וני"ס קו"ח כל הדרכים האלו שהם הנ'כלים
צכל כפי' והכח צחיזה כפי' וני"ס אנו וכוונתם הוא ציקוד
נקוד' ליון בצוול' ר"ל יקוד דפ' הוול' דנוק' נק' קלה השוים
כנו"ל דכל שיעיר פח' הוול' דנוק' לצנה ונהרת הב' הסי' ה
ויקרא הוהם על זה עם היות שהוהרה הוא היושבה לצל
צנייה ג' הסי' ה' וקח' ופרש וחזיל וכו' המוחם ונכנהו
אשר הנה וכו' לזה לומר וגם הנו' צוין' וכו' ר"ל ענה נחזור
לעניינינו וגם הנו' דהיינו פ' הוול' דנוק' כהוהם אשר צנייה
ע"י ג' הסי' נק' הוה"ם עם היות שהוהרה שלה הוא
ונו"ויהם ועתה ויוצן לח"ך ג' הדני' עם ונ"ס שכל כלי כולל
ווג' כלים וכיון שהנלי הפננוי הוא הדני' ונלל אנו וכוונתם
להמשיכם לג' כלים הפנינויים דג' כלים הנו' וני"ס וחכוין
להקתח פ' שהוא פשטא דקרא לך דלך חדלוק להסתחך
צו לנטון תמיה ונחזון לה' וכובר ידעת כי עיקר המיות
הוא הלפיקוד צמח' הכונה צקוד והמכונה תמיה וזהו לנטון
תמיה ולפיכך הכיקוד עולה רכ"צ כוונין רנו"ח איצרי הוול'
עם צ' ליריט וצ' דלחות שהקרה צהובס והמיה והם עלוים
רנ"ס הלשה עם הלירים והדלחות :

20.8 יראתי

לצאר היחוד הקדוש הזה עם ונ"ס הוא צש'
וואמרי רשצ"י ז"ל צפ' וארל כו"ם הוא זלה"ה
וכחז שם כי ל"ע כאן והוא כי שם אצניח"ץ צמח' צב'
שהוא שם ונ"צ לפי שהענין הזה הוא צמח' אמוריים וכאן
כתז להפך צאוונרו עם היותו ונ"צ הוא חקד' ואוונר ח"י
שזזה אין קו' וית' צכלל דצרינו ח"כ חין הל"ע וון דצרינו
זלה"ה והדצרים ונוכרמים והענין שכהז שם שענין זה
מיוקד על צמח' חרין כהפין דח"א שה"ס צ' עיערין דז"א
והוא מיוקד עלמא קדושה כנו' צאלרין שה"ס חלף עלנין
דציה הכולל צ' עלמין כ"ץ ול"ח היוולאים ונתי' קדושה
דדיק' והוא אל שד"י ונלל ג' חלף היוולל וצלע ונלך הא'
ונו"ו דוהו הכולל חו"ג שהס יוצז ומשס ולרין המעיין
לעמוד על ונהכונהו של הדרוש הוהו כי הוא כולל דרושי'
דצים והבנין' אחר ההשקפה כי דרו' זה ודרו' הזכירה הנו'
לקון כלס אחד וקושרים על צג' עי"ו צוילד' קו"ח

25.8

עין צזה צאווק צקונערים הרצ' הפסדי דוד קי"ם חזקו 6
וקי"ט) שנהלצשת צמו"ס דח"א שנושבים ונדעת וני"ס
הנו' קוד' חו"ג לחו"א שהס צ"ה דיודין ודההי"ן צבהכחה
ג' ה"ק לצחא וכן לח"י אלח לצחא קודס היודי"ן לההי"ן
ולהפך לח"י שהס ונלנישים לצ' כהפין דח"א שהס ונלנישי'
לגרו' דח"א וצג' דעי"ו הנו' שהוא שרש הצל הוא רצוב
אלהים דההי"ן וסג' חלף שכתך הב' י"ה דיודי"ן וצ' י"ה
דההי"ן צבהכחה צג' חלף ור"ס האלף לך שלמה וו"ש ונ'
לנוערים חת פרוי הוא י"ה דההי"ן צבהכחה עולה ר' שהוא
גם רצוב אלהים פשוטי' שוונר ונוער י"ה דיודי"ן שכן לצח'
שהוא צמח' יו"ד גניז צהוך ח"י שהיא צמח' ה"ה ונונינו
למדים צמח' יודי"ן הוא עולה ג"כ אלהים דיודי"ן יהיה
צהוך הדי"ן דצג' דעי"ו הנו' שהס צמח' שם אלהים עם
הייהוה צההי"ן וכל הדרכים צו צכלל ואלהים ונח' שהרי
כחז צזה הדרוש עלונו צפ' נשא הנ"ל זה לצוילד' העולם
כולל ג' עלונו' האלו אשר צכ"א ונהס יס צו שם אלהים

שורש הכל

והנה הם ג' אלהים דיודי"ן ועולים כ"א ש' צג' ונ"פ ש'
הס ע' ונחוח וגם לריך שהכלול צו ג"פ אל אל אל אשר
צג"ע חלו הנ"ל אשר הם צג' ווג"ן וכשחלערוף יחד חת"ק
ווג"ן יהיו זלף חקר ז' וכשהקק גם כללות כל שם צפ"צ"ץ
שהס ו' שוית ועוד כללות כלס יחד הם ז' שוית והרי צין
כלס הוא חלף שכולל העולם הא' או ג"כ חס חקק ז'
הוהיה שיש צשס ח"ל אלהים יהיו הכל חלף כנו' עכ"ל
הרי צהדיח שעולם זה הא' חלף עלונוי ונפטי ששורש צג'
דעי"ו שהוא רצוב אלהים דההי"ן אפי"ה הוא אלהים
דיודי"ן וצמח' חת"ק דג' אלהים הנו' כתז צנו"א
וכן צכנני השו"ם זלה"ה כננ' קי"ח דג' אלהים דההי"ן
דכ"א רל"ה עם ה' הוהיות אלהים ג' ש' ושלשון חת"ק
ע"כ והרי צהדיח ביון שיעיר השורש רצוב אלהים דההי"ן
ע"כ צהפשעוהם צג' ונקונוי צינה וז"א ונולוונשס להיכלי
זכות צג"ע הוויין חוויהו שהרי האלהים דההי"ן רל"ה
עולה אלהים דיודי"ן ויהיה דההי"ן שוונר היודי"ן שהרי
היודי"ן נעלם כי עיקרו הדי"ן ועתה נבא לצאר היחודים
הקדושים האדירים האלה עם ונה שידעת שאין הגצו'
כווחקי' אלל צשרשס וזהו שכולל צוונשצזה אהציריו שהוול
ונו"ס אשהצג' דעי"ו הנו' ונלוצש צה וכל צמח' הצירורים של
כל הנתיחות נחקני' ע"י וכלבן דיק' קדי' דוונו"ס נפקא
כופה חת הדני' וכל צמח' הצירורי' ע"י ונע"כ נפקו ונתי'
קדושה דדיק' הנק' אל' ג' עלונוי צלע ויוצז וחשס ועולם
הא' שכוללס הנק' חלף עלונוי סג' אל שדי ונלח"ס הוא
הוונותק יוכר שזזה נק' ונארי הריסין הכנוס ונגן אשהוול
ג' אל הכלולים צזה העולם צמח' והוול צמח' הדעת שכולל
צ' חו"ג כי הוא צלע קודס ח"י הכולל חו"ג ולכן ח"י ע"י
דעת ונו"ס הנו' ונושבים עד כהפין דח"א שה"ס צעי"רי
דעת הכולל דז"א ונושבים לכהפייס ואמוריים דז"א קודס
הנקירה וזו יהיו אמורי' ז"ן כוהל ח' לצ' וזהו חל"ע ופלגא
כי החלק דה"ק שהוא צ' כהף ג' ונשונס לצ' ואחר הנקי'
יהיו ח"ק שליניים וז"ל שס צפ' נשא צדקו קבטא דמיותח
כאשר הפיל ה' אלהים הרדוה על האדם הוא ז"א ונסחלקת
ונהכוו ח"י ע"י וזו ח"י ע"י ונאיר' לחישון צת עין צנו"א צצ'
הנופיל וכו' כי חישון צת עין הוא נוק' דז"א העוונד ונחמוריו
ונוחירה ח"י ע"י דניך מחורי כהפוי דז"א חל נוק' וע"י הוהס
הנושכה הרב כונשכה וון ח"י חל נוק' ג"כ ונאירה צז"א
קבטא דמיותח וזנו"ס כאן קיבטא דעוקא רבא שהיא
היהא קיבטא דמיותח הנושך אל ז"א וון הצ' הנק' עוקא
רבא וכהה עולם הזה נושך עד שם ונחלחו שם צחוהס
כהפייס והאמוריים דז"א וכבר ציאר לך כי כהף ג' ח"ק
וצ"פ כרף הם חלף והענין הוא כי ונצמח' הדעת שהוא זה
העולם הא' והנונך הא' הכולל צ' צמח' חו"ג הנה הוא
נושך חח"ך חל צ' כהפייס דחו"ג וכו' ואללו כהפייס
דח"א ונהלהדין ונחשבים צז"א צקוד היהא קיבטא דמיותח
עכ"ל הכלל העולה עם היות שיעיקרו קוד הגצו' הכי כוונת
ונק' חל וע"כ צלילה שה"ס שהוא ההרדוה כנו' הנחמו
ונצנרי' הכ"מ סג' ונול"ח צמח' האלף הנו' שרדשו צג'
דעי"ו רצוב אלהים דההי"ן הננושבים לכהפין דז"ן עד נס"י
שלים הנק' לצחות ח"ק רכר ח' כי ה"כ אמוריים דלאלהים
הנו' כוהל ח' ונשונס לצ' וההי' הוא ע"י הגצו' עלונו וה"ס
אצגיה"ן צצח' ונ"צ צג' והוא כרכד חל כידוע שנונקו
ז"ו דוהו הכרוני' צנו"צ הנו' כונופירכס צדושי עו' הנקודי'
וכיון שגצו' הנו' שהיא צמח' אמורי' דלאלהים הנו' שלכך
צמח' ההי"ן שוונר היו די"ן כנ"ל צאווק וצדושי' הנו' צאווק
לכך

שער רוח הקודש ופי' יראת ה' ב

לכך י"ג יאורין שהם צמי' אלהים דיודי'ן שמילואו י"ג אותיות
 ליעתי הקלושה ניתנו בחולע האלף שכן ל"ל ועשם הפלגא
 ולא צ' א' של האלף וא' של הי"ג הוא ואלא ונ' את ויניו
 וניחור שהם פלגא וזה פלגא והנה כתב **שם צפ' כשא** הכ"ל
 כי עולם זה הא' הוא יותר נמתק והוא קרוב לתי' הא'
 דדיק' והוא ח"ל שד"י שג' אלף והנה שד"י ואלא ברצועו
 עולה אלף והתקט'ט' ובהלטרף עמו שם אל שהוא תי' הא'
 דדיק' יהיו צ' אלפים צקוד ועושה מקד לאלפים כי לבאי'
 אחושה כי צמי' של זי"ן צ' הם אלף ח"ק לז"א צקוד עץ
 חיים וההלך ח"ק כו"ש שם ות"ק לטוק' אלבל הוא צמי' הנו'
 ואל תהוה ע"ז כי כל צמי' חסדי' או גבו' שצטולס הם
 כלולים ונצ' כוופוסם לצקי נוולא ווכל הנו' כי עיקר התיקון
 הזה הוא ע"י גבו' דע"י שהיא אלהים דהה"ן שג' אלף
 שמונו וחוק ותי' ענוה קדוה' אלף ואלרי הריסין הכושה
 ע"י אל תי' א' דדיק' דונו"ס ככ"ל לכך הע"ה נילולי' שג'
 וזל"א שכללותו צמי' הדעת כידוע שהיכל' הם מצמי' הדעת
 עלונון שהם קדושים וועולים ואלד יהיו תיקוס ע"י האלף
 וי"ג יאורין האדירים הקדושים שהם צמי' הדעת הכילכל כנו'
 וכעת הלאו ונותיחס לכך עד שנגוורת ואלאכה הכפי' כידוע
 ואלו נגמרים גמור תיקוס') **א** ראיתי לה"ה ז"ל שהאריך
 והרמיצ כידו הכמה צורך שחנק ומחמהו לירחי ויטן
 שאין אני יכול לעמוד על כל דבריו הכיני וועתיק לשון הע"ה
 ועיין חמילה שער וי"ד ווי"ן פי' י"א אות י"ג ובשער
 הכללים בכללים שעשה ויהרמ"ז ז"ל צוקומו ס' ע"ו ווינו
 יובן כל דברי רבינו זל"ה | וז"ל שם צקוד לטוקזיה דז"א
 יש ג' וילוי אהי"ה דיודי'ן ההי"ן אלפ"ן ג' מוחם כי הם
 מוחם הוול' צקוד שנה וינושכים וצניה אימא ע' והיקוד
 עלמו לטוקזיה הוא ג' שנות אלכ"ה והם צמי' נקודת ליון יקוד
 שנה מוחם הוול' הוא צקוד ושם נזכר נקודתן וצחוק
 המוחם הזה שם צ"ן דההי"ן והם הו"ן (הכוונה זהו שכתב
 רבינו מה חמילה חכוין צג' שנות הוי"ה שהם צג' לחם
 וכו' פ' שחכוין וכו' לעיל וז"ל ולהרודם נוסוד שם הוי"ה
 אל שם אלכ"ה וכו' ועיין צקידור צכוכת ק"ש שעל הנויעה
 כו"ש פ' שחכוין להנשי' הע"ה נילולין צג' שנות
 אלכ"ה שצקוד לטוק' והם צג' קל"ה ושם צקוד לטוק' יש ג'
 וילוי אהי"ה והם צג' של"ה שהם צג' שנים ועשה צג'
 שנות אלכ"ה שיש צקוד הוול' שג' קל"ה ועוד יש שם ג'
 וילוי אהי"ה שג' שנים נעשה עשה היקוד דוול' קל"ה
 השנים וחזר ופיר' שאילו המילויים הם מוחם של הוול' ר"ל
 ונל' דוול' אלבל היקוד שנה הוא ג' אהי"ה שג' חכ"ה והם
 המוחם של היקוד אלבל המוחם של הוול' הוא ג' וילוי הנו'
 וצחוק מוחם זה של הוול' יש שם צ"ן שהוא הו"ן) **גם**
 יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ה צולואם והם ג' פ' הרע"ה
 ג' צ' אלפ"י י"ג יאורי' הנו' צפ' ואלרא ונדוע כי כה"י נק' שברים
 ותרע"ה הרגום שער ועינים כי צכ"ה דז"א יש צ' אחוריים
 והם הצ' כלים חילויים כי נק' לצלות והם מחוברים צכ"ה
 של הנוק' אח' צח"ה וצ' אחוריים יש צהם צ' לצלות צו וזה
 ואוח' שצחולע לצלות נחמלקת לצ' ווי"ן הרי הם צ'
 אלפ"ן נוולא כוחל' ח' ונפסקו צין צ' אחוריים לו ולהם
 צ' לצלות שהם הל"ע וכוחל' ח' ונפסקו ציניהם והם הל"ע
 ופלגא ויכלן והל"ע ופלגא ויכלן ויכלן והכוהל ההוא צמי' ר' של
 לצלות הנחלקת לצ' ככ"ל והוא כוחל' ח' לצדו הרי הם אלף
 חסר מד ועוד יש י"ג יאורים אחרים צהובם שהם הראשים
 והששים של אלף וי"ג יאורים שהם צח"ה של ז"א וצמי'
 נ"ה וכן אלף וי"ג יאורים צח"ה שהם צכני הצ' הרי
 הם צ' אלפים וכו' אונס אין אלו מונים רק הי"ג לצדן

שהם השמים והרי הם צ' אלפים וי"ג יאורים שהם צ'
 אחוריים דכ"ה שלו וצ' אחוריים דכ"ה שלה ומחברים יחד
 צהיותם צח"ה ואלו כולם נק' דינין וכל אלו ניתנין לכ"ה
 של הנוק' צעה הנקירה והם ג' שנות אלכ"ה צולואם והנה
 כל אלו האחוריים הם גבוות שהם שם וי"ג דלצגית'ן
 נוולא כי צ' אלפ"ת'ן צ' אחוריים החילויים דזי"ן צכ"ה
 וצ' אחוריים צח"ה חונועיים והרי אלוד' אלפ"ת'ן הם ג' צ'
 אלפים י"ג והענין כי שם זה הוא חקד שצגצורה כנדוע
 והוא כוושך צכולס ונוהפשט צאלו אחוריים צקוד ועושה
 חקד נאלפים וחוויות ג"י שצחולע שם זה הוא י"ג יאורים
 הכיל' שיש צחולע כל א' וא' וכל הקל' נאחזים צאלו
 האחוריים עכ"ל וצזה דברי רבינו ויוראים אלל דכאן כתב
 וח"ך חכוין לנולחם צולוויים והם ג"פ הרע"ה דנושנע
 דקאי על ג' אלכ"ה הפשוטים שיש צקוד לנולחם אהים ושם
 צע"ה וצוחר שהם צכ"ה ששם הם צולווי' ואש"י שכתב
 שם צע"ה גם יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ה צולואם והם
 ג' פעמים הרע"ה וי"ו הוא צכל הכה"י לא צקוד לצדו
 וכאן קאי על ג' שנות הפשוטים דלכ"ה שיש צקוד ע"ז
 קאוור ח"ך חכוין לנולחם גם וי"ש הנהצר לקיין להרץ
 הקו' שהקשה צש' וואורי רשצ"י זל"ה פ' ואלרא וכו' כנר
 הרבה כהן צע"ה הוא צעלמו צחונו והנה כל אלו אחוריים
 הם צבו' שהם שם וי"ג דלצגית'ן וכו' והענין כי שם זה
 הוא חקד שצגצורה וכו' וצזה כצח"ה כל דברי רבינו ועיין
 צפ' וצווא השברים דפ"ח ע"ה כתב ששם אלפ"ת'ן הוא
 חקד של הצניה יע"ש ועיין צג' הכוונות ד"ע ע"ה ע"פ
 עולת הנויד וז"ל אונס להיותו שרבו צגבו' שהוא שם צ"ן
 וי"ג אלל שהוא צמי' החקד שצגבו' יע"ש וכ"כ הרצ הנוחצר
 לקוון ציהודים אחרונים יהוד ס"ז ע"פ עולת הנויד וכו'
 יע"ש) **ועם הכוונת** הם הכ"ה צקוד אשר הנה הודך על
 השמים כי אשר היא הצניה כנו' צהקוין צקוד אשר
 הולחתיך ואלרץ ואלרים וגו' ונוונה נושכים ג' אהי"ה שהם
 צג' הלי' אל הוולכות להעשות צה הותם כוונין הכ"ה
 ונולוי המוחם הזה הוא צג' השנים כנו' וזהו אשר תנה
 הודך על השמים **ובם הוולכות צו"ן אשר צמותם זה שלפ**
 שם צ"ן והנה חכוין צחוונך והכוונה שהוא מוחם צ"ן כוונין
 והכוונה |. והכוין להנושך ע"ה הכו"ל צמותם
 הנו' והכוין לנקד ג' שנות הנו' צי"ג נקודין
 שיש צפסקו **צ"דק צ"דק ת"רדוף למען**
ת"רדוף כנו'
 צקד זה **אדני** הא' קויל כלו כונו אכצעה קגול
 שיש צלדק לרק **אדני** הצ' הם היר"ק שצ"ה הילס צג'
 אהיית ראשונה וצ' נקודת'ה שצ"ה ופ"ח"ה של
 לווען הם צי"ד של אלכ"ה **אדני** הג' הם ד' נקודים שלוענן
 הריה, והם פ"ח היר"ק שצ"ה קגול והעצם הוא
 כי ג' שנות אלו הם ג"פ צג' ל"ק עם הכוונל והכוין להקטר
 וחיון רף ה' ע"י לרק זה צקוד צקשו לרק צקשו ענוה
 חילי הקהרו ציוס רף ה', ח"ח"ה חכוין לנולחם צולוויים
 והנה ג' פעמים הרע"ה הם צג' צ' אלפ"ה וי"ג והכוין לנקד
 ד' איותים הפשוטים לצד שצכל שם וון כשנשה והם י"ג
 נקודין שיש צפסקו **אז ירדו לשערים עם**
ירדן והאונס ונה
שחכוין צזה הוא כי כנר ידעת וי"ש צוהצר צפ'
ואלד דק כ"ז צ"ח צענין אותם הי"ג יאורין והאלף יאורין
 ושם ציהרטהווע"ש היע' ח"ך צנה"י של הזכר יש צו אחורי'
 והם צ' פעמים הל"ע ופלגא ויכלן והל"ע ופלגא ויכלן ואם
 חמצר עושה הי"ג יאורין יהיו חק"ה ופלגא ויכלן וחק"ה
 פלגא

סכום הנקודות 252

1

כל מלוי ועם הכולל הם זמלא ור"ת זכני דן חשים הם צבי
 ה"י והכוין להעלות הכיולוזה אל היקוד הכק"מ"י להמיותם
 וגם זה הכוין צוולת זכני שהוא צבי"מיי"ם וחכוין להעלות'
 וכן הכחש שהוא צבי"ם חשי"ם וזה יהיה ע"י שם **יווד דה**
יווד א שהוא צבי"ן דין (א' דע"ה) מדקאמר אח"ך חממר
 ול"ה הח"כ צביל"ה מהרה כדרכו ונשנוע להדי"א צביל"ר ר"ח קאלי
 עדין והיונה על וי"ב ד'ל' אותיות דלכ"י וכדי להשלים הקי
 קרנ"ע"ה ע"כ דלכ"י צביל"ר ר"ח התי"ו דמ"המ"י צב"י וזל"א
(א) צקדור כוונת ק"ש ע"ה כהצ צביל"ר ר"ח וזל"א וס"ת
 יכ"כ וס' הדכ"י וזל"א התי"ו ונלוי ונלו"א דכ"י אל"ף למד **סא**
 דלת לנוד תיו כוונתו וזל"א דלת ע"כ וס' ל"ה אותיות וזל"א
 צקדור וטהה יגדל כח כה ה' כנפורסם וצב"ע חוכים על כן
 כ"ל צל"כ פק שלל מן הרצ זל"ה הוא אל"ל ל"ל ל"ה אותיות
 דמ"ה התי"ו וזה צדור ופשוט ונ"ש להעלו' הכיולו' אל היקוד
 להמיותם והח"ך כוונת לטות' צקדור זזוג ולפי שהוא ר"ח
 שיעקרו הוא ה"י הנוקב' כידוע שזוה נחקרו אנשים צעש"י
 מלכה לה לסיכך ח"י הגלילו' הוא ע"י שם הדכ"י והפסך עוד
 לוור דכוין הע"ח הכז' שג"י מול"א וידעת מ"ש צפ"י
 ויעהר יחמך שכיון לנולל שהוא י' של ח' של הדכ"י מל"ה שג"י
 הרע"א כוונת ויעה"ר עת"ר מן ויעה"ר (א) וכן כהצ צפ"י
 מ"המ"י רז"ל צפרק' אצוה פ"ו על משה כך היא דרכה ש"ת
 יע"ש רך ק' צפ"ס הדכ"י הזה שהוא צדיק דל"ה הוא צל"א
 דצבילה ועין צפ"ס הכוונות דרוש' ה' לחזנת העמידה וס'
 וקיים ועין צב"ה צל"ק קפ"ה אס' עונות חשמו"ר יה וכו'
 וס' צוהמ"י רצ"ז ז"ל פ"י דהוא צע"ה הצבילה יע"ש ול"י
 הכי צדיק קדיש' היה צב"י שם הדכ"י וכנפורסם לצקי וז"ש
 הדכ"י שהוא מול"א ונש"א ח"ך ליקודות ונוד"ר לנוד"ר עד
 יקוד דז"א לחך כצב"ר ע"י הנוולל דממו"ס נשק"א (א)
ג. ה. ב. צבילה הררה ח"ל שיכוין קודם שיאמר סדר
 הכביצה צב"ס **תגעץ** וחמלה חלופיהו צב"ר
תעגץ וה"ע הוא ע"י ק"ל וע"צ קד"ס וצ"ס
 שכל זה הוא צב"י ח"ע (א) כונחו צב"ס צ"ס
 הפקוקים פ' הונדוה ע"פ וירצו רועה גרר וכו' וז"ל ענין ג'
 צהוה ר"ו מה עניינס הח' נקר' עשק הוא צב"י הדעת
 צצוק' שהוא ג' שמו' צב"י כנ"ו צדורש הכפ"י שהם ע"צ ק"ל
 רמור"כ פשי"כ ומהמור"ם מל"ה דהו"ה דמ"ה וע"צ קד"ס
 שם הנור"כ הפשוט"י והנוולל"ם דהו"ה דצ"ו ושם צ"ו
 שהוא הפנים עלמס דהו"ה דהס"י וכל צב"י אלו הם צב"י
 ע"ה ועס' ד' אהו"י הפשוטות של הו"ה שרש לכלס הכי
 דעה נכ"ל ועין צפ"ס הכוונות צכוונות ואכי הפלתי וצקדור
 ק"ש בעל המטה כהצ וז"ל ח' ע"ב ע"צ ק"ל וע"צ קד"ס צ"ו
 כנ"ס הו"ה וי' אה"ה ע"כ וצכוונת ואכי הפלתי סדר
 לנו י' הו"ה וי' אה"ה ע"ב ע"צ ק"ל וע"צ קד"ס וצ"ו שהוא
 הדעת דנוק' ע"כ כנל"ה לי שהיחוד הזה הוא לתקן הדעת
 דנוק' והיקבו ע"י ג"פ אל"ל שקודם מן שהוא צב"י ג"ץ
 השלום השם הכז' והל' הנוצ"ר זל"ה דך דך אחרת והצומח
 יצחק) ויחצר עוה"ס ג"פ אל"ל אל"ל שקודם מן ג"ץ והס'
 ג"ץ הכז' ונקודו הוא ע"פ **אנכי מגן** לד תע"ס אכ
 מלכ"י וצ"י הם מ"ג מוגן

וסלגא מכאן כוונת שם אצב"ת וכן צב"ה של"ה יש כוונת
 הזה נולל שכלס הם צ' אלפ"ן וי"ג והוא קוד וטושה חקד
 לאלפים כי שם אצב"ת ע"ס היווה רוו"ז צפ"ס ונ"ב שהוא
 צבורה הנה הוא צב"י קפירת החקד כנידע והנה צב"ה
 ח"ך כרו"ז כאן צ' שמות אצב"ת ע"ס לנעלה צב"ה שלו וצב"ס
 אחר"י צב"ה של"ה וד' פשוטים שם זה הוא צב"י צ' אלפ"ס
 וי"ג הכי ח"ך שם אצב"ת ע"ס שהוא חקד כוונ' צל"ו האנפי'
 וזהו עטושה חקד לאלפים וחעפ"י שם צ' אלפ"ס וכו"ד ח"ן
 אנו ונוכס רק ה"ג צל"ז שם הרע"א והכרש"י של היאורי'
 כלס והכוין כי ג' פשוטים דל"י צווללו' שם ג' פ' הרע"א
 הם צ' אלפ"י וי"ג והכוין להורידם מן ר"ו העליוני' שצזכר
 אל כה"י שצב"ה שם ג' פשוטי' הרע"א צק"ד אז ידו
 לשערי' וכל זה הכוין צב"י היצוח ע"ל עשעפ"י צל"פן זה
 כי ע"ל עשעפ"י צב"י ח"י ואכ' המלפס צל"ח צ"ס יהיו שם
 אחד קדוש וזהו **צ' וו"ו** והוא צב"י ל"ג ועס' וולת
 והכוונה שהוא צב"י חק"ד קד' הכל צב"י אל"ף
 ועטרה ועס' ג' התיצות של והכוונה על עשעפ"י הרי ח"ך
 וי"ג והס' החל"ף וי"ג יאורי' הכז' ל ולר"ך שהכוין כי שם ז'ך
 זו ז"ס הוא שם קדוש ונקד' הם פחה חייק נקוד של
 זית וז"ס של שמון זית זך ומרצב אותיות חז"ו הם ניקוד של
 ילדתי שצפוק עם זו ילדתי לי :

א. ח. כ. צביל"ה האה"ר היה ל"ר ר"ח וזל"ל שאין לכוין
 צביל"ר ר"ח כונ' הצב"ר ע"ד הכז' רך צכונה האחרת
 והוא שהכוין צפ"ס צב"י צווללו' שהוא הה"ד והוא צב"י
 כל"ס הד"ס וזל"ל כי צכל יוס שחיו"ב צו ר"ח לר"ך לכוין
 צו כונה זו הכז' חעפ"י שלא יהיה לר"ך להקון עין הכז'
 רק כונ' זו היא לר"כ לכל אדם לכוין כונה זו צכל ר"ח
 לעול' וכוין כך צכל רגע וצכל שעה צצ"ו ר"ח רע"ב
 עתה יכוין כונ' חמ"ל ג"כ וכו' ללורך הקון הע"ח נלו"ו
 הכז' וזו היא שיאנו' צעה שכיבוהו קודם פקוק צידק ר'פקוד
 רוחי יאמר פ' **וגם הכהנים הגגשים את**
יהוה יתקדשו

ושיכוין צו כי צפוק זה דמו"ס אורה הלח עלמין הכז'
 צאלרת כשא שם צחקון ח' דליקנא דעתיקא הח' הוא
 קוד אל"ף אלפ"ן והצ' הוא כז' אלפ"ן והג' הוא ל"ו אלפ"ן
 צקד"ה הזה כי תיצח יתקדשו הם אהויות יתקד"ש והוא
 שם שד"י צווללו' והו' יתקד"ש שד"י ח"ק כיה"ק הוא ונלוי
 של שד"י והנה זה עולה התי"ד וכלצ"ר הלרף עם זה היצח
 ח"ל הכז' צפוק הזה צווללו' שהוא ח"ף לנ"ד עם התי"ד
 יהיה הכל ח"ף עם הכללות וזה דוונ' הל' עולם הרל"בון
 שהוא אל שד"י צוילויי"הם שם ח"ף והעולם הצ' שהוא כז'
 הוא כרו"ז צהיצוח אל יהו"ה שצפוק שם צב"י צ"ו וצעולם
 הכז' שהוא ל"ו הכוין צב"ה של פ"ן שפונ' שם צב"י ל"ו ושם
 ו' של יתקדשו הרי ל"ו והוא קוד אל הדכ"י שהוא צב"י ל"ו
 (א' דע"ה) דע"ה כילול' הכז' דג"י מול"א לכך ח"י ע"י ג'
 עלמין דעת' קדו"א דדיק' נפקי וכדכתיבנא
 לעיל אמנס לעיל צב"ר יוני הרו"ל ח"ן צנו כח להקנס כ"ל
 ע"י עלמו' קדו"א שהוא מונוהק יוהר וגם שהוא נולוצם צצ"י
 צב"י ח"י ונש"א צ' עלמין כז' ול"ו שם צב"י יל"י ועסיה
 אדוצ"א כהפוך הוא שלר"ך לר"י צכ"ס צק"ו דצב"י ריבות
 צשערי' כדלקינן כדי להקנס ווהרע חז"ל כ"ח שנוק' קדישא
 גדל כחה דכורא נק' וז"ל ח"י צב"י צב"י ודיכ"ס כיכר"ס שהל"א
 וצ"ס הדש"ס יפהה שברי הוהר צכ"ס הזויג לח"מ ע"כ יש
 צנו כח שגם ע"י צ' ענווין צ' וג' ונחקנס את הע"מ הכז'
 וז"ל שנון וז"ל פג"ע רע ח"ו (א') חמ"כ האומר פ' **ובני**
דן חשים והכוין כי חשים רכ"ו ו' וק"ח הם **ינ"ס**
 והס' זמלא והוא שם הדכ"י שהוא צב"י ק"ס וזל"ד אותיות

(א' דע"ה) שם הזה כהצו המפרשים מילוף שם הדכ"י
 א ד נ י
תגעץ כזה
 והנה היחוד הזה עיקרו
 לח"י נוק' קדישא והוא ח"י
 הדעת שלה כי עון הכז'
 הוא צלעה צכל ונקוס שהו'
 הכה לנעיה צימודים
 אחרונים

לישראל, ט כרעיא דמדבר עאניה פ דלא יסטון מאורחא דקשוט. הא בלילה כתיב, חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. ואיהו אתעסק באורייתא ובתושבחן דקודשא בריך הוא, עד דאתי צפרא.

קא) ואיהו אתער צפרא, כמה דכתיב, ו עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. כד אתי יממא, אמר האי קרא, מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי. מאי כל היום היא שיחתי. אלא, מכאן אוליפנא, דכל מאן דישתדל באורייתא, לאשלמא דינא על בורייה, כאילו קיים אורייתא ז כללא. בג"כ, כל היום היא שיחתי.

קב) תא חזי, ביומא, אשתדל באורייתא, לאשלמא דינין. בליליא, אשתדל בשירין ותושבחן, עד דאתי יממא. מ"ט. כל יומא אתעסק לאשלמא דינין, בגין לאכללא שמאלא בימינא. בליליא, בגין לאכללא דרגא דליליא ביממא.

קג) ותא חזי, ביומי דדוד מלכא, הוה מקרב כל אינון ד חיתו שדי, לגבי ימא. כיון דאתא שלמה, נפק ימא ק ואתמלי, ואשקי להו. הי מנייהו אתשקיין בקדמיתא. הא אוקמה. אלין תנייניא רברבין עלאין, דכתיב בהו, ומלאו את המים בימים קד) א"ר * אלעזר, בסטרא ימינא עלאה, נפקין תליסר פ מבויעין עלאין, נהרין עמיקין, אלין סלקין, ואלין נחתין, עייל כל חד בחבריה. חד אפיק רישיה, ואעיל

חלופי גרסאות

מסרת זוהר

ג) (תהלים ג"ז) לך ג"ה צ"ב. ד) (תהלים ק"ד) ב"א רמ"ח
ז"ג. ה) (בראשית א') ח"ב צד: ח"ג מ. מד:

דרך אמת ט) כרועה שמנהיג צאנו. פ) מעינות

חצות לילה — ויממא

הסולם

מאמר

עסק בתשבחות שהם חסדים, כדי לכלול מדרגת הלילה שהוא דין, ביום, שהוא חסד.

קג) ותא חזי, ביומא וכר': ובוא וראה, בימי דוד המלך היה מקרב כל אלו חיתו שדי, שהם דרי ג' עולמות בי"ע, אל הים שהוא המלכות. כיון שבא שלמה, והנוקבא היתה בימיו במילואה, יצא הים שהוא הנוקבא, ונתמלא, דהיינו שעלתה לאר"א עלאין, ששם תכלית המילוא שלה, והשקתה אותם. כי אז עלו כל בני בי"ע לאצילות וקבלו שפעס מן היס. שואל, איזה מהם נשקה תחלה, ומשיב, כבר בארוה, שהם התנינים הגדולים העליונים, שכתוב בהם ומלאו את המים בימים, שהם מטטרון וסנדלפון דבריאה שהם עליונים על שאר דרי בי"ע.

מאמר תנינא רביץ בין יאורין

קד) א"ר אלעזר וכר': ר' יהודה מביא כאן דברי ר' אלעזר, לחלק בין התנינים הגדולים דקדושה, לבין התנין הגדול דקליפה. שבוה נפתח הכתוב הנ"ל, כי ידבר אליכם פרעה וגר' ואמרת אל אהרן קח את מטך והשלך לפני

הוא מלך ישראל, וצריך לרוח העם, להנהיג את ישראל כרועה המנהיג את צאנו, שלא יסורו מדרך האמת. הנה בלילה כתוב, חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך. והוא עסק בתורה ובתשבחות להקב"ה עד שבא הבוקר.

קא) ואיהו אתער צפרא וכר': והוא העיר השחר, כמו שכתוב, עורה כבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר. וכשבא היום, אמר מקרא הזה, מה אהבתי תורתך כל היום הוא שיחתי. שואל, מהו כל היום היא שיחתי, ומשיב, מכאן למדנו, שכל מי שעוסק בתורה להשלים את הדין על ברורו, הוא כאלו קיים את התורה כולה, ומשום זה אומה"כ, כל היום היא שיחתי. כי עסק בברור הדין.

קב) תא חזי ביומא וכר': בוא וראה, ביום עסק בתורה להשלים דינים, ובלילה עסק בשירות ותשבחות עד שבא היום, מהו הטעם. הוא, כי כל היום עסק להשלים ולברר דינים, שהם בחינת שמאל, כדי לכלול השמאל בימין, כי יום הוא בחינת ימין, שהוא חסד. בלילה

(דפרי"י כ"ז ע"א * ח"י כ"ז ע"ב)

ליה בתרין גופין, חד ר גופא דנהרא נטיל מימין לעילא, אפריש לתתא אלף יאורין, נפקין לארבע סטרין.

קה מאינון נהרין מבויעין תליסר, מתפרשן תליסר יאורין, עאלין ונטלי מיא, ארבע מאה ותשעין ותשעה יאורין ופלגא, מסטרא דא. וארבע מאה ותשעין

חלופי גרסאות ר גופין, ונטלין, ונטלין.

הסולם

מאמר

תנינא רבין בין יאורין

קה מאינון נהרין מבויעין וכו': מאלו י"ג נהרות שמשמאל, והמבויעים שבימין, הנ"ל, יוצאים שלשה עשר יאורים שזוט אורות השמאל, נכנסים אליהם ולוקחים מים תצ"ט ומחצה, מצד זה, מימין, ותצ"ט ומחצה מצד זה משמאל. נשאר מחצה מכאן ומחצה מכאן, ונעשות שתי המחצות אחת, זו נכנסת בין אלו היאורים, ונעשתה נחש.

לפני פרעה ויהי לתנין, ואח"כ כתוב, ויעשו גם הם חרטומי מצרים בכהטיהם כן וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים וגו'. ובדברי ר' אלעזר מתבאר ההפרש שבין תנין דקדושה של מטה אהרן, לבין התנין דחרטומים.

א"ר אלעזר בסטרא וכו': אר"א

בצד ימין העליון, דהיינו מקו ימין של הבינה, יוצאים י"ג מעינות עליונים ונהרות עמוקים. שזוט כסא העליון שהיא בינה, ודי רגלי הכסא שזוט חגת"ס דז"א, שכל אחד מהם כולל חג"ת, והם י"ב, ועצם הבינוה שעליהם, שזוט הכסא, הוא י"ג. והם נחלקים לבי קוין ימין ושמאל, כי גם הת"ת נחלק לימין ושמאל, שהם חסד וגבורה, הימניים נקראים מבויעין, וזשנאליים נהרין, אלו עולים היינו השייכים לשמאל, שהם מאירים ממטה למעלה, ואלו יורדים, היינו השייכים לימין, שהם מאירים ממעלה למטה. (כנ"ל ב"א דף ס' ד"ה מחלוקת) ונכנס כל אחד בחבירו, כלומר שכלולים זה בזה, כי אחד, שהוא קו אמצעי, מוציא, דהיינו שממעט ראשו, דקו שמאל הנקרא נהרא, ומביאו בשני גופים, הנקראים מבויעא ונהרא, כי ע"י מסך דחירק של קו אמצעי, מתמעט הראש וקו שמאל ואח"כ נכללים זה בזה, והראש, דהיינו ה"ש דג"ר, מתגלה מבין שניהם. (כנ"ל חיי שרה דף ד' ד"ה פירוש). גוף אחד מבחינת נהרא שהוא שמאל וחכמה, לוקח מהחסדים שבימין למעלה, ומוציא למטה לתחתונים, אלף יאורים היוצאים לארבעה צדדים, שהם חג"ת ומלכות, שבכל

פירוש. אלו י"ג יאורים הנמשכים מי"ג נהרין מבויעין, אינם מקליפות. שהרי עודם במספר י"ג הכולל את קו האמצעי, אבל הם שורשי הקליפות, כלומר, שמום יונקים הקליפות, שאינם חפצים בקו אמצעי, הממעט את קו השמאל שלא ישפיע ממעלה למטה, וע"כ אומר ונטלי מיא תצ"ט יאורין ופלגא וכו', שהקליפות המקבלים רק מבי הקוין ימין ושמאל, ולא מקו אמצעי, לוקוים מעצמם מ"ם, דהיינו השפע, מי"ג היאורים, אמנם היאורים אינם משפיעים להם, להיותם עוד בקדושה, אלא שהם בחי' אמצעים בין הקדושה ובין הקליפות, וע"כ אינם רוצים להשפיע אל הטומאה, אלא שהקליפות ממשפיעים מעצמם, מבי קוין ימין ושמאל שבי"ג יאורים, ה' ספירות שה"ס ה' מאות מקו ימין וה' ספירות שה"ס ה' מאות מקו שמאל, דהיינו גם מחוזה ולמטה. אלא שחסר להם חצי ספירה מכל קו. כי ספירה האחרונה שהיא הוד, והיא מלכות, כי חג"ת נ"ה, הם בחינת כח"ב תו"מ, (כנ"ל בהקס"ז דף י"א במראות הסולם ד"ה ומה) אין לה מאה ספירות, כי בחינת עצמה, שה"ס מלכות דמדת הדין חסרה משם, וע"כ אין לה אלא ט"ס ראשונות שהם צ'. ומספירת המלכות יש לה ג"כ ט"ס ראשונות שהם ט'. ומן המלכות של המלכות דמלכות, מוצאים ג"כ את חלק העליון שלה שמחזה ולמעלה, וחלקה התחתון שמחזה ולמטה חסרה בהכרח, כי היא תמצית הנקודה דמדת הדין שבה שלא נמתקה בבינה, והיא בבחינת המלכות דצמצום א', שאינה ראויה לקבל אור, ובכל מקום שהיא מתגלה היא דוחה כל האורות משם (כנ"ל ויצא דף י"ג ד"ה סתרא) וע"כ לא יכלו האלף יאורים לקבל

אחד מהם ר"נ יאורים. ביאור הדברים. יאורים, פרושם, ספירות המשפיעים הארת החכמה משמאל הבינה, שהם ה' ספירות חג"ת נ"ה שלה, שכל אחת היא מאה והם חמש מאות ובהיות השמאל נכלל בימין אינו משפיע רק מחוזה ולמעלה (כנ"ל ב"א דף ס' ד"ה מחלוקת) שהם ב' ספירות ומחצה, חסד גבורה וחצי ת"ת עד החוזה, שהם מאתים וחמשים, דהיינו ר"נ לכל צד מארבע רוחות, ה' פעמים ר"נ, הם אלף יאורים. והם אלף יאורים שמצד הקדושה, והמדריגות השטות באלו אלף יאורים, הם נקראים תנינים קדושים.

(דפ"י דף כ"ז ע"ב)

ותשעה יאורין ופלגא, מסטרא דא בשמאלא. אשתאר פלגא מכאן, ופלגא מכאן, ואתעביד חד. דא עאיל בין יאורין, ואתעביד חויה.
 (קו) רישא: סומקא כורדא. קשקשוי: תקיפין כפרזלא. גדפוי: גדפין שטאן ואתפרשן לכל אינון יאורין. כד סליק ת זנביה, מחי ובטש לשאר נונין, לית מאן דיקום קמיה.

(קז) פומיה: מלהטא אשא. צ כד נטיל בכל אינון יאורין, מזדעזען שאר תנינייא, וערקין ועאלין בימא. חד לשבעין שנין רביץ א לסדרא דא. וחד לשבעין שנין רביץ ב לסדרא דא. אלף יאורין ג חסר חד אתמליין מניה. דא תנינא, רביץ בין אינון יאורין.

(קח) כד נטיל נפק חד ד [ר] פסותא דאשא בקליפין, כלהו קיימין ה וזעפין בזעפוי,

דרך אמת
 צ) כשנוסע לעשות פעולה בעולם. ק) שלחבת אש והוא פיסת יד ששלחבת זו הוא כמין פיסת יד של אש ומתפשט בקליפות ומהם מתעוררים כולם לפעול דין בעולם.
 חלופי גרסאות
 א לסטרא. ב לסטרא. ג ליג חסר חד. ד רסותא. ה וזקפין בענפוי.

תנינא רביץ בין יאורין

הסולם

מאמר

יאורים שבימין, ומשלים את המחצה החסרה שבימין. ואחת לשבעים שנה, הוא רובץ בסדר הוה, דהיינו בתצ"ט ופלגא יאורים שבשמאל, ומשלים את המחצה החסרה שבשמאל. כי התנין נבנה מב' מחצות האלו החסרים בהם (כנ"ל באות ק"ה) ונמצא, כי אלף היאורים החסרים אחד נתמלאו ממנו, כלומר שנשלמו על ידו. תנין הוה, רובץ בתוך יאוריה. ואינו שוחה בהם. כי הרובץ אינו עושה פעולה ואינו ממשיך החכמה ממעלה למטה, מה שאין כן השוחה, הוא עושה פעולה והמשכה ממעלה למטה, ומתגלה משום זה, מדת הדין שבו, כנ"ל. וכמ"ש לפנינו, שהיא פוגם אותם, ומ"ש אחת לע' שנה, הוא, כי שבעים שנה נמשכות מז' מדות חג"ת נהי"מ, שכל אחת מהן כלולה מעשר מעשר. ומתחילות מחסד ומסתיימות במלכות, כי המדובר הוא בכלים, שבהם העליונים נגדלים תחילה (כנ"ל בהקס"ה: דף כ"ו ד"ה וא"ו) ואחת לשבעים שנה, הינו שנה אחרונה, שהיא מלכות דמלכות של התנין, שבחינה זו בדיוק, לקח מן היאורים, (כנ"ל אות ק"ה ובסולם שם) וע"כ כשרובץ בהם, חוזר ומשלימם.

(קח) כד נטיל, נפק וכי: אבל כשהוא שוחה בהם, יוצא לשון אש אחת בקליפות דהיינו שנגלה הנקודה דמה"ד שבו, ואז, היאורים כולם עומדים זועפים בזעף, דהיינו שמרוממים גליהם למעלה וזורדים למטה. המכונה במליצה, זעף. מתערבים אלו היאורים זה בזה ומקבלים צבע תכלת הנוטה לשחור. שהוא גוון המלכות. וגלגלים נוסעים למעלה זה

לקבל אותה, והם אלף חסר אחד, דהיינו מחצית מלכות המלכות דמלכות שמקו ימין, ומחצית מלכות המלכות דמלכות שמקו שמאל. ומשתי המחצות האלו נעשה הנחש, שהוא טומאה ממש. אמנם אין הכונה שכל הנחש נעשה מהן, אלא שיש לו ג"כ מט"ס ראשונות הממותקות בבינה, והכונה היא, שזוהמא זו שכולו מדת הדין, שממיתה כל הנוגע בה, היא נכללה בנחש הטמא. ונמצאת כונב שלו, כמ"ש לפנינו. והוא תנין הטמא.

(קו) רישא סומקא כורדא וכי: הראש של התנין אדום כורד, שגוון אדום יורה על דינין הנמשכים מבינה. קשקשותיו קשים כברזל, שבחינת מלכות מעצמותה נקראת ברזל (כנ"ל אות מ"ג). שה"ס מדת הדין, כנפיו, הם כנפים השטים, כלומר סנפירים, ובאים לכל אלו יאורים הנ"ל. כשמעלה זנבו, שהוא המלכות שלו, ששם נקודה דמדת הדין כנ"ל, מכה ובוועט לשאר הדגים, אין מי שיעמוד לפניו, כי נקודה זו דמדת הדין, שבזנבו, בכל מקום שנוגעת היא מעוררת שם מדת הדין, שהיא צמצום הא', והאורות מסתלקים משם, כנ"ל בדבור הסמוך.

(קז) פומיה מלהטא אשא וכי: פיו, של התנין, הוא אש לוהט. כששוחה בכל אלו היאורים, דהיינו כשממשיך החכמה ממעלה למטה, כמו היאורים, מזדעזעים שאר הדגים, דהיינו המדרגות, אשר שם, מפחד שלא יגלה את נקודה דמדת הדין שבהם, ובורחים משם אל הים. שהוא המלכות דקדושה. אחת לשבעים שנה, הוא רובץ בסדר זה, דהיינו בתצ"ט ופלגא (דפוי דף כ"ו ע"ב)

מתערבין אינון יאורין ו לעין תכלא אוכמא. וגלגלין נטלין לארבע סטרי ו דעלמא. זקיף זנביה, מחי לעילא, מחי לתתא, כלא ערקין קמיה. (ט) עד דלסטור צפון, קם ט חד שלהובא דאשא, וכרוזא קרי, ו אזדקפו סבתין, אתבדרו לדי זויין. הא אתער מאן דשוי קולא, על אנפוי דתנינא, כמה דאתמר. ונתתי חחים בלחייך וגוי. כדין כלהו אתבדרון. ונקטין ליה לתנינא, ונקבי אנפוי בסטר עלעוי, ועאלין ליה לנוקבא דתהומא רבא, עד דאתבר חיליה, כדין אהדרו ליה ו לנהרוי.

מסרת הזהר (1) (יחזקאל כ"ט).
 חלופי גרסאות
 ו העין, ז עלמא, ח דסטור. ט ל"ג חד. י כ"ג הסולם ; קדלא ; קלדא ; קלרא. כ דתנינן. ל לנחרוי.
 דרך אמת ון הזקיפו עצמכם סבתין שהוא לילית וכתותיה כי יש שתי לילית והנה לילית הראשונה כלתו של סמאל נקרא סבתא ר"ל זקנה כנגד לילית השניה זעירתא שבה משתמש אשמדאי ויוצא הכרוז שיהיו מתפשטים מהעולם לדי רוחות ושלא תפעלנה לילית סבתא עם כתותיה שום פעולה בעולם שהרי נתעורר שמיים קולר על לחייו של נחש ההוא ומורידו לתהום רבוה שלא ישלטו בעולם.

מאמר הסולם תנינא הביין בין יאורין

בארבע רוחות העולם, דהיינו גלגלי מרכבה דקדושה הממשיכים ג"ר ע"י נסיעתם (כנ"ל שמות דף י"ב ד"ה מתניתין) והתנין זוקף זנבו ומכה למעלה בגלגלים, שפוגם אותם, ומכה למטה ביאורים, כולם בורחים ממנו.
 (ט) עד דלסטור צפון וכו' : עד שלצד צפון קם שלהבת של אש אחת, דהיינו שנגלו דינין דבינה ע"י עלית המלכות אליה, והכרח קורא, התיצבו אגודות, והתפורו לדי זויות, כי גיעור מי שישים מוקש על פניו של התנין, כמו שנאמר, ונתתי חחים בלחייך וגוי, שזה נאמר על התנין הרובץ בתוך יאוריו, ע"ש. או מתפורים כל האגודות, ולוקחים את התנין ונוקבים פניו בצד לחייו, ומכניסים אותו לנוקבא דתהומא רבא, שהיא בינה דקליפות, עד שנשבר כחו או מחזירים אותו לנהרותיו. סבתין פירשו אגודות כמו צבתין, מלשון הכתוב, תשולו לה מן הצבתים. (רות ב') קדלא הוא ט"ס, וצ"ל קולא, כי תרגומו, של, שלחנם לפניהם לפח, הוא לקולא. דהיינו פח ומוקש. (תהלים ס"ט כ"ג) ביאור הדברים. כי בעת שהתנין בא לאחת מע' שנותיו שלו, שהיא המלכות שבמלכות שלו, או שולט זנבו, שהיא נקודת המלכות הבלתי ממותקת בבינה, ואז הוא מכה בו למעלה בקדושה ולמטה, כנ"ל בדבור הסמוך. אז צריכים לשים את התנין במלכות, בסוד הכתוב, ונתתי את חחים בלחייך. והוא כי אז חוזרת המלכות לבינה, והבינה באה לקטנות, ואז כל המדרגות הנמשכות ממנה חוזרים (דפו"י דף כ"ז ע"ב) מקומח

לקטנות, מחמת הדינים שבבינה. וזה אמרו, עד דלסטור צפון קם חד שלהובא דאשא, דהיינו שעלו הדינים דמלכות אל הבינה. והנה בעת שיש ג"ר במדרגות, נבחן שכל מדרגה ומדרגה יש בה אגודה של שלשה קוין (כנ"ל באות ק"ד) חד אפיק רישיה ואעיל ליה בין תרין גופין. וכשחוזרות לקטנות, נבחן שנתפורו האגודות, וז"ש אזדקפו סבתין אתבדרו לדי זויין, דהיינו שיחזרו לקטנות, משום, דהא אתער, מאן דשוי קולא על אנפוי דתנינא, ומהו המוקש שמישים על פניו, ז"ש, ונקטין ליה לתנינא ונקבי אנפוי שבסטר לחייו, כי עושים בו נקב בבחינת הפנים שלו ששם היא בינה שלו (כנ"ל באות קט"ו) רישיה סומקא כורדא, ע"ש, ושולטים בו גם דינים דבינה, וחוזר לקטנות ואז ועאלין ליה לנוקבא דתהומא רבא, דהיינו לבינה דקליפה הנאחזת בקטנות הבינה, עד דאתבר חיליה. כלומר עד שנשבר כח הזנב שלו, ואינו יכול עוד לפגום בזנבו. והוא מטעם שהקליפות נמשכות לפגום מה שהוא יותר למעלה, וכיון שהתנין הוא בנוקבא דתהומא רבא, ששם פוגם הבינה, מסוד המלכות הממותקת שמה, כבר אובד כחו שבזנבו, שפוגם רק בחינת ז"ת בלבד, וע"כ נשבר כח התנין ואינו יכול עוד להזיק בזנבו. וזה נבחן למוקש כלפי התנין, כי מחמת שהושיטו לו דינין דבינה, אבד את דינין דמלכות, ואז מורידים שוב את המלכות, שעזתה לבינה, אל

קי) חד לשבעין שנין עבדין ליה כדין, בגין (ט) דלא יטשטש אתרין דרקיעין וסמכייהו. (ז) ועלייהו כלא אודן, (ח) ומברכאן ואמרין, (ט) בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושנו.

קיא) תנייניא (ט) עלאין לעילא קיימין אינון דמתברכאן, כמד"א (ח) ויברך אותם אלהים. אלין שלטין על כל שאר נונין, דכתיב ומלאו את המים בימים. ועל דא כתיב, (ט) מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית.

תוספתא

קיב) (י) אשכול הכופר דודי לי. אשכול: דא אימא עלאה. מה אשכול (ח) מתקשט בכמה עלין בכמה זמורות לישראל דאכלין ליה, הכי שכינתא עלאה, מתקשטת בכמה קשוטין דשמנה כלים, מכמה קרבנין, מכמה מיני תכשיטין

חלופי גרסאות
 ז ועליה. נ ומתברכן. ט עלאין.

מסרת הזהר
 (ז) (תהלים צ"ה) ויחי ע"ו צ"ה. (ח) (בראשית א') לעיל אות ק"ג, ט) (תהלים ק"ד) תולדות ב' צ"ג (י) (שה"ש א')

דרך אמת [ט] שלא יהרסו יחריבו. [ח] תקונים דף צ'.

תנינא רביץ בין יאורין

הסולם

מאמר

והתנין אינו יכול עוד להזיק, כנ"ל. נמצא שעל כריעה והשתחויה הוה, דהיינו על חזרתם לר"ק בלי ראש, כדי להשים מוקש בפניו של התנין, כל המדרגות שמחים, ומודים לה' ואומרים, בואו נשתחוה ונכרעה וגו'. כי ע"ז ניצלו מן התנין. והנה נתבאר היטב התנין דקליפות, שה"ס חזרת מטה החרטומים להיות תנין, אבל מטה אהרן שנעשה לתנין, הוא תנין דקדושה, הנמשך ממבועים עלאין ונהרין עמיקין, הנ"ל. הנמצאים בסוד אלף יאורין דנפקין לארבע סטרין. (כנ"ל אות ק"ד)

קיא) תנייניא עלאין לעילא וכו': אבל התנינים העליונים העומדים למעלה בקדושה שהם לוייתן ובת זוג, הם שנתברכו, כמש"א ויברך אותם אלקים. אלו שולטים על כל שאר הדגים, שהם המדרגות הנמצאות ביאורים, שכתוב, ומלאו את המים בימים. ועל זה כתוב, מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה עשית.

מאמר להט החרב המתהפכת

קיב) אשכול הכפר דודי לי: אשכול, הוא אמא עלאה, דהיינו בינה. מה אשכול, בכמה עלים בכמה זמורות, מתקשט לישראל שאוכלים אותו, כך השכינה העליונה, שהיא בינה, מתקשטת, שמעלית מ"ן לחכמה, בכמה עדיים, של שמונה כלים, שהם ד' אותיות הויה וד' אותיות אדני שהם ז"ן. מכמה קרבנות, שישראל מקריביט, מכמה מיני תכשיטים דכפרה

מקומה. וחזרת הבינה לגדלותה וכן כל המדרגות הנמשכות ממנה עד האלף יאורים חסר אחד ששם רובץ התנין. וכד"ן, אהדרו ליה לנהרין, דהיינו שחזור לרביץ בתוך יאוריו.

קי) חד לשבעין שנין וכו': אחת לשבעים שנה, עושים לו כן, כי כשבא לטוף שבעים שנה שהיא מלכות דמלכות שלו, נמצא חוזר ומתעורר כח הדין שבזנב שלו, כנ"ל. כדי שלא יקלקל המקומות של הרקיעים ועמודיהם. כלומר שלא יקלקל בנקודת הדין שלו את המיתוק של המקומות, שהם המלכיות הממותקות בבניה, שממיתוק זה יוצאים הרקיעים שה"ס המסכים דצמצום ב', ועמודיהם, שה"ס הנה"י הנמשכים מהרקיעים האלו. ועליהם כולם מודים ומשבחים, בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני ה' עושינו.

פירוש. כי חזרת המדרגה מג"ר לר"ק מכונה כריעה והשתחויה, ודאי שאין מדרגה שתשבח על חזרתה לר"ק. אמנם בעת שמתגברים הדינים דמדת הדין שבתנין, הפוגם למדרגות של מעלה ושל מטה ואין מי שיעמוד לפניו. נמצא, כשמשמימים לו המוקש בפניו, ע"י חזרת הבינה וכל המדרגות לבחינות קטנות, כנ"ל שע"ז באה תנין לנוקבא דתהומא רבא, ואובד שם הדינין דמלכות המלכות שלו הבלתי ממותקת, שבזה נשבר כחו של התנין, ואח"כ חזרת הבינה וכל המדרגות לגדלותם.

(דפו"י דף ב"ז ע"ב)

שער ב' מאמרי רשב"י פי' רר' האר"י זצ"ל

דבר וע"א) ולכן הוסרה מכאן אות הלמד להורות זה. והנה נחברו ענין שלשה עולמות האלו ששם סוד השרשים של שלשה המלכים הנו'. והנה כל זה היה קודם התיקון כי הרי על כן הוא שמו. אבל יש מהם שנחקו אח"ך ונחבטו ויש מהם שלא נחקו אבל אלו השלשה הם נחבטו ונבחר ענין זה דע כי בחמילה יאלו שבעה המלכים האלה בבחינת שבעה ענפים. אבל השרשים שלהם נבחרו בפנים ולכן מחו מפני שתי סיבות האחת מפני שהיו ענפים ולא שרשים, והשני מפני שהאור היה יולא בהרחבות ובהתפשטות גדו' בלי תקין ולא יכלו לסבול ומחו וכאשר חזר המלל העליין לתקן אוהם אז החזירם לשרשים ועו' שתיקנם וברי נתקנו שתי הסיבות הנו' ועל ידי כך נתקנו עתה והנה אלו השלשה עולמות הנו' כאן הם בחי' שלשה השרשים של אוהם השלשה מלכים הנקראים בלע ויובב וחוסם. ונריך אזי לבאר לך בראשונ' ענין האי תיקונא קדמאה דדיקנא דעתיקא אשר ממנה יאלו אלו הנו' עולמות הנו' וכבר ידעת כי הדיקנא יולאח ממוחא סתימאה דבגו רישא דאריך אפי' וכמ"ש לעיל תיקונא קדמאה תיקונא דשרי מריש' השערי דרישא ותנינא כל דיקנא לא אשתכח אלא ממוחא דרישא וזו היא הגימטא הנכונה והענין הוא במה שירעת סדר התלבשות עתיק יומין חוך אריך אפי' ושם נבחר כי הגבורה דעתיק יומין מלובשת חוך מוחא שהיא חכמה דאריך אפי'. ומ"ש ומהאי דיקנא אשתמדיע כל מה דהוי ברישא מאלף עלמין דחתימין בעוקא דכייא כו' פירוש הדברים כי חרין עוק; א טען חד אתקרי עוקא דכייא וחד אתקרי עוקא רבא. עוקא דכייא היא חכמה ועוקא רבא היא בינה והביאור הוא כי עוקא הוא חרנים של טבעת והטבעת הוא עגול בצורה □ סתומא כנו' בס' התיקונין ריש תיקון ה'. והנה הטבעת הזו היא סוד הארבע מוחין הנקראי' חכמה צינה חסד גבורה ונעשין כלרת מ"ס סתימה בארבע קוים שבארבע רוחותיה כו' ו-1 והמוחין מלד אבא נקראים עוקא דכייא והמוחין מלד אימא נקראים עוקא רבא ואמנם גם מוחא דאריך אפי' נקרא עוקא דכייא והנה בחוך זה העוקא שהם הארבע מוחין דאריך אפי' מתלבשת עוקא דגבורה דעתיק יומין שהוא סוד אלק עלמין והם חסומים וסגורים ומלובשים:

ב' דבר וע"א) ולכן הוסרה מכאן אות הלמד להורות זה. והנה נחברו ענין שלשה עולמות האלו ששם סוד השרשים של שלשה המלכים הנו'. והנה כל זה היה קודם התיקון כי הרי על כן הוא שמו. אבל יש מהם שנחקו אח"ך ונחבטו ויש מהם שלא נחקו אבל אלו השלשה הם נחבטו ונבחר ענין זה דע כי בחמילה יאלו שבעה המלכים האלה בבחינת שבעה ענפים. אבל השרשים שלהם נבחרו בפנים ולכן מחו מפני שתי סיבות האחת מפני שהיו ענפים ולא שרשים, והשני מפני שהאור היה יולא בהרחבות ובהתפשטות גדו' בלי תקין ולא יכלו לסבול ומחו וכאשר חזר המלל העליין לתקן אוהם אז החזירם לשרשים ועו' שתיקנם וברי נתקנו שתי הסיבות הנו' ועל ידי כך נתקנו עתה והנה אלו השלשה עולמות הנו' כאן הם בחי' שלשה השרשים של אוהם השלשה מלכים הנקראים בלע ויובב וחוסם. ונריך אזי לבאר לך בראשונ' ענין האי תיקונא קדמאה דדיקנא דעתיקא אשר ממנה יאלו אלו הנו' עולמות הנו' וכבר ידעת כי הדיקנא יולאח ממוחא סתימאה דבגו רישא דאריך אפי' וכמ"ש לעיל תיקונא קדמאה תיקונא דשרי מריש' השערי דרישא ותנינא כל דיקנא לא אשתכח אלא ממוחא דרישא וזו היא הגימטא הנכונה והענין הוא במה שירעת סדר התלבשות עתיק יומין חוך אריך אפי' ושם נבחר כי הגבורה דעתיק יומין מלובשת חוך מוחא שהיא חכמה דאריך אפי'. ומ"ש ומהאי דיקנא אשתמדיע כל מה דהוי ברישא מאלף עלמין דחתימין בעוקא דכייא כו' פירוש הדברים כי חרין עוק; א טען חד אתקרי עוקא דכייא וחד אתקרי עוקא רבא. עוקא דכייא היא חכמה ועוקא רבא היא בינה והביאור הוא כי עוקא הוא חרנים של טבעת והטבעת הוא עגול בצורה □ סתומא כנו' בס' התיקונין ריש תיקון ה'. והנה הטבעת הזו היא סוד הארבע מוחין הנקראי' חכמה צינה חסד גבורה ונעשין כלרת מ"ס סתימה בארבע קוים שבארבע רוחותיה כו' ו-1 והמוחין מלד אבא נקראים עוקא דכייא והמוחין מלד אימא נקראים עוקא רבא ואמנם גם מוחא דאריך אפי' נקרא עוקא דכייא והנה בחוך זה העוקא שהם הארבע מוחין דאריך אפי' מתלבשת עוקא דגבורה דעתיק יומין שהוא סוד אלק עלמין והם חסומים וסגורים ומלובשים:

אמר

עוד ומיניה מתחדשין בקסמא בעוקא רבא קיסטא הוא לשון מידה ושיעור והביאור הוא דע כי המוחין של ז"א הנה הם נמשכין בו מאימא עלאה ומהם יולאין הספילין לחוך כנו' במקומו. וכאשר הטיל ה' אלהים חרמה על האדם הוא ז"א מסתלקת מחוכו אימא עלאה ואז אימא עלאה מאיר לאישון בת עין כמבואר ענינו אללנו בצרפת חמיל חבלי שניה על עיני כו' כי אישון בת עין היא נוק' ד"א העימרת מאחורוי ומאזרה אימא עלאה דרך אחורי כתפוי דז"א אל עקביה ועל ידי אותה ההמשכה אשר נמשכת מן אימא אל הנקבה גם כן מאירה כו' קיסטא דחיותא כנידע ומ"ש כאן קיסטא דעיקא רבא שהיא היא קיסטא דחיותא הנמשך אל הז"א מן הבינה הנקראת עוקא רבא כנ"ל. והנה עולם זה נמשך עד שם ומתאחו שם בצוהם הכתופים והאחורי' דז"א וכבר ביארתי לך כי כהן בגמטריא ח"ק ושיני פעמים כח"ף הם אלק והענין הוא כי מבחינ' הדעת שהוא זה העולם הראשון והמלך הראשון הכיל שתי בחינות חסד וגבורה הנה הוא נמשך אר"ך אל שתי הכתופים של חסד וגבורה ואותם אלק עלמין שבו הוא ממשכים שם אל שתי הכתופות ח"ק לכתף ימין וח"ק לכתף שמאל כי כח"ף בגמטריא ח"ק כנו' וזהו סוד קליטם לכתף חסד עשרה כמו שביארנו בשער היחידים בענין יחוד הוסיפה וע"ש וגם ביארתי לך באדרא האזינו כי חרין כתפין של אריך אפי' הם סוד חרין עטרין שבדעת דז"א ונקביה והכתף האחת לוקחו ז"א והשני לוקחו נוקביה וגמלא כי שתי כתפות של ז"א שניהם אינן אלא כתף אחד בלבד וכן שתי כתפות נוקביה אינם אלא כתף אחד בלבד וניטל הז"א כהן אחד שהוא ח"ק כי ארכא דאילנא דחי הוא ח"ק שנה שהם בחינת חמש חסדים

ישעיה ב' מאמרי רשב"י פי' לר' הארי זצ"ל

אמר עוד כ"ז אלף דרגין מארי דיבבא כו'. ואמנס למעלה בעלמא קדמאה אמר מארי תריסין ולא אמר דרגין כמו שאמר כאלן לטון דרגין והענין לכאורה טבל לומר כי מספר הדרגין הם כ"ז אלפי אך מארי יבבא שבכל דרגא ודרגא מהם אין להם מספר אבל הענין הנכון הוא כמ"ש לעיל כי מעלמא קדמאה נבראו כת המלאכים הנקראים בני אלהים לפי שהם נמשכין מן העולם ההוא הנקרא אלהים כנ"ל שלכך הם סוד אלף אלפין מארי תריסין כנ"ל אבל בזה העולם שהוא שם הוי"ה העולה במספרו כ"ז כנ"ל לכן אין כח אל המלאכים להבראות ממנו אלא אחר התפשטות כמה מדרגות המשתלשלות מזו ההוי"ה ולמטה מאלו הדרגות נבראו אותם המלאכים הנקראים מארי יבבא ולכן קראם בשם דרגין להורות כי נבראו אחר התפשטות והשתלשלות מדרגות רבות אבל מספר ה"ז אלף הם במארי יבבא עלמאן שהם כ"ז אלף :

אמר עוד ומתחזין מיניה לאכפייא בקודלא בחיורא ס"א בחיורא. הנה התיקון הזה הראשון שבזקן הנה הוא מכוון ממש מכנגד העורף אשר בחאורי הטואר ושלישה עולמות האלו הם בזה התיקון אמנס השני מהם הוא מכוון ממש מכנגד הלבנות של העורף רולה לומר ממקום שנסמכים שיער הראש והתחיל לזבן העורף שאין בו שיערות להראות ואין שם רק בשר העורף בלתי שיער ואמנס אמת הוא כי באריך אפין אין הדיגין מתחזין בחאוריו כמו בחאורי ז"א אבל עכ"ז יכולין להסתכל בו מרחוק בזה השבר הנגלה בלתי שיער ולהיותם ניוזיין משם ועל כן המאלי העליון הגיח אותה הנימא דשערי דרישא דאריך אפין שחיה תלויה עד למטה ומכסית על איותו המקום הולק שבשעורף עד רישי כתפיו דלא לאחזאה קדלא כנו' דרך קכ"ט ע"א וז"ל קולין דשערי תליין בחקוניו נקיים כעמר נקי עד כתפיו כו' דלא לאחזאה קדלא כו' והנה מכאן יולא כח שערות אלו אשר הם בעלמא תנינא המכוון כנגד הוא חוורא דקדלא ממש מש"כ בעלמא קדמאה ותליתאה שהוא כפיה ומכניע את החיזונים שלא יביטו שם וענין אומרו בקדלא בחיורא ולא אמר בחיורא דקדלא הענין הוא כדי שלא נטעה לומר כי ח"ו היו החיזוניים נאחזין ממש בחיורא דקדלא על כן הולרך להניח עליהם אותה הנימא הנו' (ע"ב) ולכן אמר בקדלא בחיורא כלומר במה שהוא כנגד הקדלא ובמה שהוא כנגד החיורא מרחוק אבל לא שנאחזים בזה עלמא ח"ו :

אמר עוד עלמא תליתאה דנפיק מהאי תיקונא כו'. העולם הזה הוא כנגד הגבורה ולכן הם מארי יללה ז'היות מספרם כ"ז אלף הנטעם הוא במ"ש לעיל כי שלשה עולמות אלו הראשון הוא בכרי' אשר תמן בינה מקננא בכרסייא ולכן שמו אלהים ויש בו גם כן בחינת שם אל' מאלהים כנ"ל. ועולם השני הוא בסוד היערה שהוא בחינת הת"ת ולכן הוא בחינת ההוי"ה עם שם אל' ושניהם בני' ז"ן אלף. ועולם השלישי הוא בעשיה ולכן הוא שם אדני עם שם אל' אשר בני' ז"ו אלף מארי יללה ז'היות כי שני עולמות האלו השני והשלישי הם סוד וגבורה שהם סוד תריין עטרין חד דז"א ומד דטוקביה לכן השני הוא יהו"ה ואל. והשלישי הוא אדני ואל. והנה העולם הראשון שהוא בסוד הדעת ובסוד הכרי' כנ"ל לכן נתקן יותר ואין בו אלא מארי תריסין בלבד אבל שני עולמות השני והשלישי אשפי' שנתקנו עכ"ז עדין הם מארי יבבא ומארי יללה. אמנס העולם השלישי לפי שהוא בעשיה אשר שם הקליפות מתרבות מאד לכן אמר הכתוב כי הואיל אפרים הלך אחרי ז"ו וארז"ל אין ז"ו הלא לטון עבודה זרה. והנה אם חמנה יחד מספר העולם השני שהוא כ"ז ומספר העולם השלישי שהוא כ"ז יהיו שניהם בנימט' ואל' ז"ש בכל יום כי הנה הם תשובו בזה התיקון הראשון הנקרא אל' כנו' והוא אל גבור ואל זעם גם אם תמנה זע"ס בואו יהיה בנימטריא כמו אל זע"ס. והנה ביארנו לעיל כי העולם הא' הוא אלף אלפין מארי תריסין והטעם הוא לפי שהוא כולל כל השלשה עולמות וכמו שהודעתך כי ג' פעמים נכתב שם אלהים בפרשת ויטלו השמים והארץ והם בחי' שלשה דיגין ומתפשטין מן הבינה שהיא הבריאה ושלשהם נקראים אלהים והם בינה וגבורה ומלכות ולכן זה העולם כולל שלשה העולמות האלו אשר בכל אחד מהם יש בו שם אלהים והנה הם שלשה שמות אלהים במילוי היין (נלע"ד שמואל יודין) ועולה בני' שלש מאות ושלש פעמים שלש מאות הם תשע מאות וגם לריך

המתפשטות מחסד ועד הוד כל אחד כלול ממאה הרי ה' מאות ודומתם לוקחת המלכות חמשה הגבורות מחסד ועד הוד שבה. והנה זהו מ"ש ומינייה מתחזין בקסטא בעזקא רבא כי מאלו הכתפין דז"א מתחזין ומשכין בז"א בסוד ההוא קסטא ממיזאה הנמשך לו מבינה הנקראת עזק' רבא כנ"ל וגמלא כי הם מתחזין בכתפיו דז"א אשר הוא סוד עולם היערה דז"א מקננן תמן כנו' בתקונין :

(ע') **אמר** עוד עלמא תנינא דנפיק מהאי תיקונא כו' הנה בשער ההקדמות דרך ר' ע"ב נכתב טעם אחר שהוא יה"ו דע"ב העולה כ"ז ועי' שם. והנה טעם מספר אלו כ"ז אלפין מארי דיבבא הם סוד הבהן של היד כי בהן בגמטריא כ"ז וזהו סוד על בהן ידם הימנית כי הבהן היא ממחק איתם הנו' אלפין מארי דיבבא התלוים בבהן ההוא על ידי נמינת השמן ההוא שם וכבר ידעת כי חמשה גבורות מנלפ"ך הם בחמשה אצבעות היד אבל בחינת אצבע הנקרא בהן הוא לבדו יש בו אלו הנו' אלף דרגין מארי יבבא גם ענין מספר זה הוא בחינת ההוי"ה במילוי היין אלא שהיא באופן זה וז"ד הי' וז' ה"ה שתשבויה כ"ו כי ה"י ראשונה מילוייה ביו"ד. (א"ש מליה היא של ע"ב וחליה של ב"ן לרמזו כי אבא יסד ברתא בסוד ה' בחממה יסד ארך כנלע"ד) וביאור הדבר הוא במ"ש לעיל כי העולם הזה השני הוא החסד ולכן היה מן הראוי שתהיה הוי"ה זו כולה במילוי יודין שהיא בגמט' ע"ב כמנין חסד אבל לפי שהעולם הזה הוא בחי' דין לכן אין בו רק מספר כ"ז כמבואר אללנו בפסוק ויהי טעם ה' אלהינו עלינו כו' כי מנלפ"ך הם ה"ג וכולם יחד בני' פ"ר ואם תחלק פ"ר לה' חלקי' יהיו ה"פ כ"ו ועם הכו' יהיו כ"ז נמלא בי בחי' כ"ו הוא דין כי הוא אמת מחמשה חלקי גבורות של מנלפ"ך והנה ההפך שיש ממספר ע"ב למספר כ"ז הם ע"ו כמנין י"ה כי בזהו ו"ו חסירה יוד אמת ובה"ה אחרונה חסירה ה' אחרת מלהיות ה"י למילוי יודין נמלא כי בהסו"ך ה"י ממש הוי"ה ע"ב יהיה מילוי ממש ע"ד הנו' שהוא כ"ז עם א"ס חסר מהוי"ה כ"ז הזאת שרש השם שהוא מספר כ"ו שהוא ההוי"ה כפשטה ישאר אל' והוא רמז למ"ש לעיל כי זה העולם השני יש בו גם כן שם אל' להיותו נפיק מתיקונא קדמאה דיקנא הנקרא אל והנה זה התיקונא קדמאה הנקרא אל' הוא בהחלת התפשטות הדיקנא מסוף שני פאתי הראש ושם הוא מקום מנר הזקן ולמטה מתרחבת והולכת וזהו סוד פסוק מן המנר קראתי יה כו' פירוש כי בזהויתו במקום המנר שהוא תיקונא קדמאה דיקנא כנו' וראיתי כי שם הוא הוי"ה כ"ז הנזכר' אשר מילוייה הוא אל' כנו' וראיתי כי לכן הוא בחינת דין לסיבה זו ועל כן קראתי את שם י"ה אשר כו' בזהו"ה דע"ב אשר כולה במילוי יודין אשר היא למעלה כד שירד משם אותו שם י"ה החסד בזהו"ה זו שמספרה כ"ז אשר היא כאלן במקום המנר ועל ידי כן ישתלם למספר ע"ב ויהיה חסד גמור ואלו ענני במרחב י"ה כי שם י"ה הנ"ל לא ירד למעלה במקום המנר. אמנס ירד למטה במקו' התיקון שלמט' ממנו אשר שם מתחיל להתרחב הדיקנא ושם ירד שם י"ה הנ"ל וכמו שביארנו ענין זה בביאור כונה ויעבור וי"ג מידות וע"ש. אבל בתיקון הראשון הנק' מנר חסר ממנו שם י"ה ואין בו רק שם אל' שהוא מילוי הוי"ה כ"ז כנ"ל. גם דע כי שני פאתי הראש הם שתי שמות אלהים אלהים כל אחד בגמטריא פא"ה כמבואר אללנו בביאור ויעבור וי"ג מידות. והנה אלו הב' אלהים הם נמשכין מאוהו שם של אלהים שעולה בני' אלף עלמין דחתימין בעזקא דכ"א ומאלו הב' אלהים שבשני פאתי הראש נמשכין שני שמות אל' (ע"א) אל' למטה במנר הזקן שהוא התיקון הראשון שבהם אל' אחד בימין ואל אחד בשמאל ושני שמות אל' האלו הם התיקון הראשון הנקרא מנר הזקן. וכשהסיר שני אל' אלו משני שמות אלהים ישארו שני פעמים י"ה י"ה נחפשו למטה במרחב הזקן כמבואר לעיל בפסוק מן המנר קראתי יה אבל לא ענני שם י"ה הנו' כי אם למטה במקום המרחב ובאיותו התיקון אשר שם במרחב יש בו שני שמות יה י"ה אחד מימין ואחד משמאל נשארו שתי מימין סתומות בשני שמות האלהים הנו' ומן האחת נעשית הפה כי היא עולה כזרת מ"ס סתומה ומן האחרת נעשו שתי שורות השינים משוכבים זה על גב זה והם גם כן מעוגלים בציור מ"ס סתומה והרי ארך הכל הולך אל מקום אחד :

מקור 4: יין הרקח (ר')
 יהודא פתיא, אדרא
 רבא, דף מט' ע"ב אות
 יח

אדרא

(ד"קלב ע"א)

רבא

ורבוא רבבן מארי תריסין ית ומניה מתאחדין בקסטא דעזקא רבא :

דבריאם לסאיר בו ואו כדחתו שם מאיר בו סארם גדולם יותר ומעלם את המלך
 של סדעת שסוף כסיכל סזכות דבריאם עד מקום זה סשורש יו"ש וסליק
 לשף אפינ וכו' ד"ל מעלם לזם סמלך סכולל אף אפינ יתמנס סעלאם וז סאינס
 סעלאם גמורם שוראי שזו סוף כחי' בריאם ואיך סוכל לעלות שם ביחד עד
 דיקנא דא"ל דאלילות יתך סענין סוף כמס ססודעתיד כענין תיספת שבת איך
 נכללים סעולמות ז"כ ועולם עולם סתחתון כמקום סעליון יוש סשעמים
 שסבריאם סוכל לעלות עד מקום זס ואז א"ל עולם יותר למעלם יתמנס קידם
 שיאיר סשורש כענף לא סיה יכול לעלות אפי' בסוד כללות סעולמות עכ"ל :
 (יח) סירושו מכואר כש' מאמר' שס וכמבוא' שס כפ"ז וז"ל רבוס יוכן מ"ש
 סארית מאמר סכ"ל כד"קלב סאמר ומניס מתאחדין בקסטא דעזקא רבס כי
 סנס זס עלמא קדמאם סוף מלך סנקרא דעת סכולל חו"ג וכו' סממנו כמסכים
 אף אפינ מכוח מו"ס אשר בו מתלכסת גבורס דעתיק סחוף ג"כ אף אפינ כנ"ל
 סנס כסכרס סוף שכחי' סדעת של ססוף מו"ס שס יסיו כל אוחס ס. אף אפינ
 כיון סמסס יולאים לחון לעלמא קדמאם ססוף כנגרו יסנס סוד אלו סאף
 סס סוד חו"ג דדעת שסס חמס חסדים שככל א' כלול מו"ד ועשרס פועשרס
 פרי מאס פרי חמסס פעמים מאס כמנין כח"ף יוכן סס"ג סס ת"ק כמנין כחף
 וסניסס כמנין אף עלמין סכ"ל יוא נמסכו למטס עד סכחפוס דא"ל ולכן
 סס פ"ס כחף כמנין אף עלמין כי כחף הימין ססוף פגי' ת"ק כועל סחסדים
 שסס ת"ק יכתף סמסל ססוף ג"כ ת"ק כועל סגבורות שסס ת"ק יסנס א"ל
 סס מלבישים על א"ל וכו' וכתרס סוף סבינס סידרס כגרון א"ל וחו"כ שלסס
 סס מכחי' חו"ג דא"ל מתרין פרקון של שני סזרועות וכו' דסיונו כחף ימין
 כעסס מוחין לרישא דאבא יכתף סמל כעסס מוחין לרישא דאימא וכו' וסנס
 כודע שזו סכ' כחפין שסס אף סס כמסכים כדעת דז"ל וסס ככנסים סחלס
 סוד יסוד אימא ואח"ך מתלכשים כדעת דז"ל ככודע סמוחין דז"ל כעשו כנס"י
 דאימא וזסו מ"ש לעיל ומניס מתאחדין בקסטא דעזקא רבס יפי' שכבר
 כתבאר לעיל שעזקא רבס סס סמוחין דאימא יתמנס אומרס קסטא יפי'
 סדברים שסנס כודע שורש ז"ל כו סוד סדורמיטא כסוד ויפל ס"ל סרדמס על
 סארס וכו' שזו מסחלקים כס"י דאימא עס מוחין שכסס כגו רישא דז"ל ואז
 סוף כישן יכנססחלקו מתוכו סס כמסכים לכוקבא דרך אחורי כחפוי דז"ל
 ועי"כ מתגדל פירוף סנוקבא כסוד ויפל ס"ל סרדמס וכו' ויכן ס"ל אס סללע
 וכו' כי ס"ל סס ואז א' סמפילים שינס על סז"ל ע"י ססחלקית כנס"י שלסס
 סמנו ואז סוף ישן וכונים א"ל סמלכות יכודע כי כעת סשינס לריך שיסאר
 בו קסטא דחיותא (ופי' קסטא ר"ל מדס ושיעור כמ"ש כמאמר' ד"לס ע"ג)
 כנו' כזסר לך לך ד"סג וסוד קסטא דחיותא זס ניתנו סבינס לז"ל מאחוריים
 ע"י סמחפסעח כו דרך אחוריו לסאיר כנוקבא וכו' כי סשינס סוף אחת כמסשים
 כמיהס ולריך ליסאר כו קסטא דחיותא כו' שלל ימות יו"ש ומתאחדן כיס
 בקסטא דעזקא רבס יפי' סבינס סנקראע עזקא רבס מאח' ומקשר בו קסטא
 דחיותא כסוד סוף עלמא קדמאם סוד סרעת דכליל אף אפינ כנ"ל וזס סקבעא
 דחיותא מאיר כו"ל ככתסוי מאחורי כנ"ל וסנס זס סעולם ככר כתבאר
 סוף כסיכל זכות דבריאם יוא"כ איך אמרנו דמניס מתאחד ז"ל בקסטא

עלמא הננינא דנפיק מהאי תקונא •
 יט שליט ונפיק • ונחית וסליק לשבעה
 וחמשין אלה • דרגין מארי דיבבא • כא
 ומתאחדן מניה לאכפיא בקודרא בחורא :
 עלמא תריתאה כב דנפיק מהאי תקונא •
 שליט ונחית • וסליק רשתא ותשעין

רחיבתא • אך סענין שו"א סוף יצירס ונמשך מסאי עלמא דכריאס ליצירס
 סנקראת ז"א ושס מתאחר סאי קסעא ככתפוי עכ"ל יעו"שכ : יט) פירושו
 נחבאר בלות יו : ב : סי' זס מכיאר נ"כ במכו"ש ש"ג ח'כ פ"יו ר"עח ע"א
 וז"ל ונחזור לענין שזס סמלך סוף נקרא יוכב ולכן סס מארי דיבבס • אמנס
 מ"ש שסס כ"ז אף דרגין ובעלמא קרמאס לא זכר מלת דרגין • ולכאורס אפשר
 שכלן מארי דיבבס עלמס אין לסס מספר אמנס פירנותיסס סס כ"ז אלה
 מס"אכ בעלמא קרמאס שסס עלמס אינס רק אף אפיין וכו' אכל זס אינו
 ססרי גס בעולם סג' לא סזכיר מלת דרגין • אמנס טעס ססזכיר בעלמא
 חכיינא מלת דרגין סוף כי עילס סא' סוף סור אסיס דסס"ן ולכן סוף אלה
 אפיין ככ"ל • וכיון ססוף עלמס כחי' דין לכן ככראו ממנו עלמו אף אפיין •
 וכן למטס בעולם סג' לפי שסס ארבי דין וגס סוף בעסיס לכן ממנו ממס
 ככראו מארי דיללס • אך בוס סעולם ססוף כנגד מלך סססר וגס ססוף ח"ל
 סויס ססוף רחמיס אין יכולת במלאכיס סללו סנקראיס מארי דיבבס לסכראות
 לא אחר כמס דרגין שמשלשליס מוס ססס ואח"ך ככראו לו סמלאכיס לכן
 בוס סעולם כזכר מלת דרגין • ח"כ בוראי סמארי דיבבס עלמס אינס לא כ"ז
 אף עכ"ל : כא) גס זס סוף ספורס כדף סנו"ל וז"ל ואמר ומתאחדין פניס
 לאכפייא בקודלא בחורא • ר"ל כי סנס סחיכוניס יכוליס לסתאחו באחורייס
 לו וכפרט בעורף כסור כי פנו לי עורף ולא פניס • ואמנס בא"א אינס יכוליס
 לסתאחו אפי' באחורוי • אמנס בעורף שלו כמקום ססוף מוגלס סיס אפשר
 שיביעו סס מרחוק ויזכו עיניסס מסס ויקבלו סארס • ולכן כמסכו אותן
 סארבעס כימין דשערי מאחורי כתפוי דא"א עד רישא דז"א כרי שלא ינקו
 מסס סחיכוניס • וסנס אס תוקדק חראס כי זס תקונא קרמאס דריקנא סמכר
 פניס דא"א סוף מכוון ממס כגד סעורף דא"א • ואמנס סעורף כתחלתו סוף
 מניסס כשערות (פי' לומחיס כו שערות) שסס סיומא דרישא אכל אח"ך
 מתגלה אחר סעורף כי סוף מכלתי שערות (לומחיס כו) וזס תיקון סראשון
 שבריקנא מקום סאמלעי שכו שסס עלמא חכיינא סנו' מכוון כנגד ססוף חורא
 דקודלא מקום ספנוי כלתי שערות אשר אח"ך נמשך עליו ד' קולין דשערי סכ"ל •
 וסנס מוס סעולם ססני סמכוון כגד אותו סמקום סחור אפיין כו שער סוף
 כופס סחיכוניס סממנו יולאיס מארי דיבבס סכופיס סחיכוניס שלא ינקו מסס
 ולא יביעו סס • וז"ש לאכפייא בקודלא בחורא • ר"ל לכפות סחיכוניס סמביעיס
 בקודלא בחורא דיליס • ומן סראוי סיס שיאמר כחורא דקודלא • לא כרי

שמש המלאכים ולא המלאכים שולק ותפלק מ"ג דמיטניזת זה
 בלילה אך ביום יש זוג פרחי דנשמת וזו נשמת הצדיקים
 מפלג מ"ג פנימה דנשמת ה' שם (ה) ב"ן במלך המלך
 יורש המלכות מאבא להיות לה מן דשם ב"ן. גם רטוב אחר
 אדני' הם מ"ג שנה וגם זה יורשת מאבא. ח"א יורש מאבא
 פ"ב דיוזין וגם מ"ה י"ד ח"א וז"ו ח"א עם י"ד אסון (ב)
 תס ב"ן הוא וס פ"ב בג"ל עם ב' סללים גימ' קצ"ו (ג)
 וזו ב"א ותיק גימטריא מנין שמים כמנין רטוב אדני'
 בג"ל והשמועונים י"ג פנ"ס או מן ז"ל בה גם קצ"ו עלו.
 ש"ן ש"ן ב"ן מפלה מ"ג. והפ"ג הם מוגלפ"ך והם כשלים ח"א
 וז"ו ח"א ב' אלכשון דיר יתן וז' אלכשון דיד שמאל ית' דיוזין
 הם רוחן ונפשו הצדיקים. ודבינה (ד) הם נשמות מ"ן שם
 סמיון שלהם נשמת הפנימיות שבהם וגם נשמת הצדיקים
 פ' נשמה. ונשמה לנשמה של נשמת הצדיקים (פ) מ"ג הם
 מן המלכים ודמיון כשעשיה והם נשמים תך הקל' טונה
 דעשיה וקדושים א"י. וכן מלכים מילכה קדושים אל הקל'
 מנה דילכה וכן צבירא. והנה יש שם ב"ן בפשיה וזו הפמבר
 ביחודי המלכים דעשיה וזו פ"י שיוף נפש מלך דעשיה
 וזרין (ו) עד המלכים ומולין אסון משם ומפלג אסון עד
 הילכה ושם כוחם של הצדיקים יורד עד מלכים שבילכה
 ושליח משם ופמבר משם מה שיכול כפי גדול הפמלה או
 המטה סוף זה בסופו שם ב"ן שבילכה עלו שולין שמים עד
 הצבירא וזו הנשמה עם שמוך ב"ן דצבירא מבררים מלכי
 הצבירא ושולין עד נוקבא דאלילות ושם יתקן ביסוד שלה כבוד
 מ"ג ולא יורדו הפחדים מן הזכרונות מן המקרים הנשמות
 וכבר ידעת שם ח"א דאמא י"ג ח"א דאבא וחסדים דאמא
 הם נצרות דאבא ה' (ז) ח"א ש"פחמו מוחן דיעקב פרימ'
 דאמא והנה להפלות מ"ג נרך פכ"ס שיהיה בו לנשמת מקיפי
 דיעקב דאמא תך ארע יסל להמשך רק מחלוקות דח"א
 ומשך ויק דנדלות לכד וזף אלף אעם רק מחלוקות דח"א
 ואם מפלה מ"ג אחר שיש לו גם פנימ' דיעקב דאבא או יסל
 להמשך גם מחלוקות דח"א ומקבל ויק דנדלות דח"א. ואם
 מפלה מ"ג אחר שיש לו גם מקיפי דיעקב דאבא, אז ממשיך
 ג"כ מחלוקות עמיק. ומשך י"ם כשוחן סלם דנדלות ח"א
 ח' (ח) יש צבירה שם ח"א' וזו מסחלף צבירא בשם בוכ"ו
 ואלו כב' שמום נכנסים סך נוקבא דח"א כשוחן דילה כפתל
 והם כח' מ"ן שנה וירדו שם פ"י אלכשון יד בינה שם
 מנפך ומחלף יורדו ב"ן שוחן דילה כדי שאח"כ בעם הזוג
 ישה גם במ"ן שנה שביסוד דילה לפלות פ"י הארם ב' שמום
 בג"ל כשוחן שלה כנמשך עד היסוד שנה סמ"ן אשר שם
 והמ"ן ב"ן דהס"ן. והנה ב' שמום בג"ל הוא גימטריא ג"כ
 רוחו אל בג"ל שיש בה בחי' ג' שוחן ובחי' שם ב"ן שביסוד
 סרי ג"כ וגם שם טוב"ו גימטריא יתך לרמח ליד בינה בג"ל
 שרדכ למטה ביסוד טקבא וביד זו ירדו ב' שמום בג"ל למטה
 כמלכות וגם שם טוב"ו מהארתו נעשה ועדלם קומה הטקבא
 כי ישיר קומתו ד"ל שהוא כמספר בג"ל לפי שם כמלכות
 י"ם וכל ספ' י"ם לה' ג' כלים הם שלשים באמה ארס ורחבו ד'
 באמה של כירימכ כמנין ד"ל אחיות במלך המלך דאדני'
 חס דח"א הפמבר הוא שוחן דיעקב פרימיה דאמא ואמנם
 איש יסל להפלות כמ"ן עד היות לו גם סךף אמא דיעקב אז
 הם מסתקים לו להפלות מ"ג אמנם איש יסל להמשך רק

הוא המלכה

ויק דשוחן דנדלות לכד וזף גם אלף יסכ גרמיס שלא יזו
 רק מחלוקות דח"א לכד וגם לא יסכ לז"א רק ויק פרימיה
 דנדלות דאמא לכד אך מכ"ס שיננוט בו פנימיה ומקיפיה
 דאבא דיעקב בעם שיננוט ויק דנדלות י"ג ב' ידים (ס) דח"א
 י"ם כהם י' אלכשון דשם כהם י"ג מוגלפ"ך כשולם כי סמ"ן
 כלולה כשחלל ושחלל בימין ואלו נמשך ליסוד דבינה ונעש
 מהם כלי היסוד (י) דטקבא אשר צבירה סמ"ן י"ג ח"א
 נעשיה כלי היסוד (י) דטקבא אשר צבירה סמ"ן י"ג ח"א
 אעמו שרשם בח"א שלהם וכל שאר נשמות הצדיקים סולחן
 משם הם אחים לז"ן ואעם יסלק להפלות מ"ג חס לא פ"י
 ז"ן שם אעמו שם שרשם חמ"ד י"ן ביסוד כטקבא י"ם ג'
 שמום אדני גימטריא קל"ה וביסוד זה י"ם חוסם אחד וזו מלך
 ג' אחיה קס"א קס"א קס"א קס"א כהכרת כפאסיס דסיס ק"ס
 ק"ל קכ"ב עם ג' סללים גימטריא השמים וז"ם קל"ה השמים
 אך סנ' אח"כ עלתן טלם הם גימטריא חוס"ם וכללתן אב"ה
 ונמשכין מבינה הגקרא אשר חסו אשר מנה סוף של השמים
 ובסוף חוסם זה יש חמ"ן שהוא שם ב"ן י"ד שם ס"ג מפלה
 מ"ן דבינה ושם פ"ב שורד מ"ד דאבא חס מ"כ שורד מ"ו
 ח"א חס ב"ן מפלה מ"ג

יצמח מ"ן דטקבא קדם דטקבא י"ן בינה נקרא
 למ"ד דח"א (ח): אח"כ וחלוטו טוב"ו כמנין
 ידך שהוא יד דבינה ובה כ'
 אלכשון שם ה' אריות מוגלפ"ך ומשם נמשכים למ"ן דמלכות
 והמ"ן שלה הוא שם ב"ן ואלו כב' שמום אח"כ טוב"ו הם כח
 כנמשך לשוחן שלה ומשם נמשך כח במ"ד יורה למלות .
 ח"א פ"י כהפלות והפמברות שששן הצדיקים כמ"ד שופיפם
 ומחשבים כח למפלה מירי יום נחשו ומאזין באלילות אור
 לאין קן וסך ככל יום נוסף על חבירו. נשמה לנשמה דבחי'
 אלילות של הצדיק מילה כחממה ועל ידה מתחברים ח"א פ"י
 שם פ"ב דיוזין שהוא חסר עלאה החוזג זוג פליון ונקרא
 מלא. ונשמה דלדיק הבא מבינה מפלה מ"ג דבינה פ"י שם
 ס"ג. ורוח דאלילות מוזג לז"ן פ"י שם מ"ה. ונפש דאלילות
 מפלה מ"ג של המלכות פ"י שם ב"ן. באופן שהנשמות של
 הצדיקים הוא מ"ג דבינה. והנפש הוא מ"ג דמלכות. וכן פד"ו
 ח"א ומלכות שם בני בינה. הם מ"ג דילה. אלא שחמ"ם
 שולה יוצר למעלה כבוד דעם למכר ח"כ פ"י שם פ"ב
 דיוזין. והמלכות שולה כבוד מ"ג דבינה פ"י שם ס"ג. והנשמות
 הצדיקים שהם בני המלכות הם מ"ג דמלכות פ"ד הא"ל. ודע
 שאין נשמות הצדיקים שולין צבירה כבוד מ"ג כבודו בחיים
 ח"א פ"י מסירת נפשו לצבירה על ק"ה אך הנפש יסלם לפלות
 כבוד הח"ן של המלכות פ"י מסירת נפשו למטה על קוס
 המורה והמטה וז"ל צבירה י"ן רוחא קדמאה הוא נר"ן של
 הנקבא שהוא ב"ן ס"ג מ"ה כבודו וזו צבירה שכל אחד
 הוא כבוד פ"ב פ"ב פ"ב וזו צב"ו או טמן בה פ"ב ממש שהוא
 חיה שלה וזו רחי' לזוג נמור להוליד כבוד שם כבוד איש
 מוליד עד שיהיה לו חיה שהוא חממה שבו אמנם צבירה
 ראשונה פמורת פ"ב שלה שהוא חסר ממנה טמן בה כבוד אור
 ורוח לנדיק שהוא נעשה נשמה לנשמה שהוא פ"ב של לדיקים.
 וז"ע כי בשלמא כנר"ן (ויב) חיקרי שפיר רוח דילה חמש אשר
 אח"כ טמן חלק מהם ככל נשמה להלכיהם כבוד אב"ל פ"ב
 אך חיה משמשת כב' בחי' חממה שבה מליחות (גי) הדיס
 ח"א

לח"א

ש"ן

ש"ן

ש"ן

יפה שעה

אה"ח 23590

דגרות וביאורים (א) כי כליל אלף ה' ר' פין שלים פכ"י פ"י ג' וקצ"ד פ"י : (ב) וזכר פ"א יודי ח"י וז"ל ח"א כמנין קצ"ו : (ג) והם ב"ן הם וזם פ"ג
 בג"ל עם ב' סללים נ"י קצ"ו י"א חוסם אלף ית"א כנח" : (ד) כ"ה וז"ל : (ה) ג' חוסם חס כהפלת הצדיקים לישא כנח" : (ו) פ"י עד
 כמלכים שמום שם נקליטו טונה וירדו כנ"ן ונשמות הצדיקים ופמבריהם כהם צבירא . פכ"י : (ז) שער חכ"א יתור ד' וז"ל פ"י : (ח) פ"י
 שער ר"ג פ"י : (י) ר"א יסוד כמלכות : (יא) זה סלחם לישא כנח" : (יב) פ"א טמן לה שהוא חוס קפ"ס : (יג) ז"ל וז"ל חוס . שם ששן :

פליחם למ"ן הוא בלילה ואם נא"ל בין ביום ובין בלילה כמ"ם ר"ל
 סם פ"ג וז' וזו נשמתו הצדיקים מפלג מ"ן בכל לילה בעת הכניקה
 אל המלכות ס' אמנם יש ב' הפרטים כי הנה נשמות הצדיקים אינם
 מפלג מ"ן כל כמלכות אלא בלילה שאין שלשים כמלכות אלא בלילה

היכל והיכל נוקבא דדא שער ו שער מן ומד דרוש יא יב

(ג'א הגשמה) שהיא הולך (ה) והאשר שבחונג כב' נמשין
 שיקן יחד עיב לחדה שלה פלחה ובתוכה מחלבה ונלול היה
 של הולך הטלד ומלחה עם זה שמהר"ו הראשון נמשח הגר"ן
 של הולך הטלד ומחלבה ונלולים שך רוחא קדמאה דילה
 הסלל גרין שבה (ב) ומלחא שכב' חוניה גמיר הולך והאשר
 שזכ שאמרט דדרושים דלפיל שלכל ולד לרדך ב' חוניה. בזה
 (ג) זיקן שא"ל לפלות מ"ן שסס בחי' היה של הולך מד שיטנס
 רוחא קדמאה שלה ימן כי נשוכה בחיס גר"ן של הולך גם
 שכן אדך משס ומפלחה שכבה נשמה הולך בזה מחלה מלכבש
 נשמה (ד) שלה ומלחא כי הגר"ן של הולך לבד בחיס מלכוכים
 שוך גר"ן שלה אנקרא רוחא קדמאה ואחר כך בזה היה של
 הולך מלכוכה נחיה שלה ואלו הם בחי' אור מים רקיע ק'
 ברכאן כ"ל. ועדין ל"פ שהחיה של הולך נקרא אור ואינה
 מחלבה וא"כ אדך נחמה מלכוכה שך היה של אחא והאשר
 שנחה כלולה בזה ואחר כך נשרדס ממנה ואינה מחלבה
 או האשר שזכ נשמה לנשמה

ק' מ"א
 ק' מ"ב
 ק' מ"ג
 ק' מ"ד

שיחמדרו שס זי"ן ושל
יצמח ח"ל נקרא גדול זי"ן עמה (יד) * רע כי ר'
 צבור בני נטורי בח' נמשין אל המלטה א'
 ישראל והאשר נשמות הלדיקים הוא פנין הגפש אשר לה שמות
 שילח אחריו כ"ל (זו) : הישר של הזכר בזה כדי שתוכל
 לשורר מ"ן צפה האווג כי
 פ"י הגפש שהוא נפשיה ל"י הכ' והג' הוא בחי' הרוח והנשמה
 שטמן בזה הם שס פ"ג ומ"ה. הד' מ"ס גפ' חרומה דרש נחיה
 דרב ספרא על פ' (חז) אור זרוע לנדיק שהנה נשמות הלדיקים
 הם עמלן מזדוניהם עם המלטה וכה שושן בשמות ספ"ס
 ואת הגפש אשר עשו בתוך וכנה רוב החושים הגפשי' בתוך
 בגלות הוא בלופן זה. והנה אלו הד' בחי' (מליד ד' חושים
 שס ב"ן) כ"ל וכד' נכללים בנחונה ראשונה שהיא הגפש והיא
 סללה כל המליה והיא הנקרא גפש נחלל שזה המליה של
 בכללו נבחי' נפש אדך זו נפרשים דרך פרס כל הד' בחי' [א] :

ל' מ"א
 ל' מ"ב
 ל' מ"ג
 ל' מ"ד

דרוש יב (ח)

וגר"ן של הולך שמה הנקבה **יצמח** גם ל"פ שלמשלה
 מ"ל. (ו) אדך כל הד' בחי' אחר כי פ"ב הוא
 שס אל הולך מלד חוכר או אור והא"כ מ"ס והא"כ רקיע
 הוא אור החדר הזכר מלמי ובאן אחר כי סגל' יסב בה
 ואינה מחלבה. אלא ש"פ ס"ג מ"ה ב"ן והא"כ פ"ב (ה):
 שא"כ חוכר חרש ב' שפות
 א' שסס נשמה וחדה של נקבה (ז) וב' שפות נשמה וחדה של
 הולך (ח) גם נלפ"ד (ס) שבה' הד' הנקרא אור אדס לנדיק
 נחלל (י) שהיא חיה שלה אלא שיקן שהיא נקבה לוקחה נשמה
 אדריק (יא) במקומו ואז בחונג כב' טמן לה חיה לילד (יב)
 אדריק פלחו ומלחא שחיה שלה פלחה היא בחי' אור אדס
 לנדיק לפי שהיא בחי' זכר הנקרא חיה שהוא בחינה זכר
 שנקבה ולכן אחר שהם עמלן מזדוניהם עם המלטה והבין
 זה. דן הנשמות נשמה עדין נדפס חוכר הניחין (יג)
 לנקבה בחונג נקראים דסרין והם גדולים מהחסדים. אדך
 כשיתקן לנקבה לטרך תקן פרטטה פלחה והא"כ היא מפלה
 אחת נבחי' מ"ג או הם נקבות גרושים מהחסדים י"ח י'
 נשמה בני אדם שבהם חונג א"ל דאילנות והם אחים קטנים
 לזי"ן שהם אחים סגולים מהם שילח בראשונה קודם להם
 ונלחם אלו אחים סגולים מיחד אחא בסוד לידה ביהו
 שרשם למפלח ולכן א"ל שאתח מפלה מ"ן לבי אבא חס לא
 שיפלו שס זי"ן שמיחו שרשם שס ואז פ"י כאחים הגדולים
 האלו שס זי"ן יטולן כששמות שהם אחים הקטנים להחבר
 מחסם ולפלות נחמה מ"ן אדך לא הם לבדם אלא על ידי

ל' מ"א
 ל' מ"ב
 ל' מ"ג
 ל' מ"ד

דע שמלפ לוקח ז"ל מ"ה וב"ן שהוא כללות רוחא דנחונס
 דבינה שסס (יח) ב' כחות פשוטות גימטריא ב"ן והס י"ן ש
 ח"ג שדפחה של והחסדים פדילין נופח ד"ל נדפס ואלו פ"ה
 כס לטרך פלחו וה"ג נשארין ביסוד שלו אדך הארזן לבד ילחין
 דרך אב"ל ומדילין נופח דטקבה לטרך נופח ומלחמה והא"כ
 טמן לה בביאה ראשונה כה"ג פלחן ופכ"ז י' בהם כללות
 מ"ה וב"ן שהם ח"ג ואלו אינם לטרך נופח דילה אלא הם
 חיוחה ונשמה וכה פרימטה ורוחניות ואלו נמשך נפש בה ונשארין
 אלו כה"ג נבחי' רוחא והוא הכלי המעלה מ"ן ופין חלד (יט)
 אדך כה"ג הנזכר הם מנלפ"ד ה"ג אדך כה"ג אטון הם כלי
 כ"ל. גם פ"ס אדך שהכ"ג אטון הם דלס א' ואלו כלי
 ומנלפ"ד א' חל מ"ן (כ). ואלו טעלס אחסם בתיחס כבוד
 אב"ל מהארס הנטרוס והא"כ צפה נסררן לוקחה כמותן
 שלא פ"י ז"ל ואלו לוקחה כ"ב אטון אחרים (כא) ושלס כלי
 גם לוקחה מנלפ"ד האחרים שרשם פלחן ואינם הארות בלבד
 ונלסם גם מ"ן והם י' דמים נכבד בליל פסח וסס כה"ג י'
 דמים סכורים נבורות משיחתן והראשונים ס' דמים עמלים
 נבורות בלי משוק. ול"פ שסס נחבאר בליל פסח שסס לט"ו
 כה"ג ז"פ (כב) גם ל"פ מה נסחרש בביאה ראשונה שדרי
 כנר נלסם הכלי צפה כנסירה וגם סמ"ן. (כג) ונחמד לפסין
 (כד) שאלו ח"ג ה"ל היו בחחילה באילנות ואלו נשארין סוד
 שס החסדים בז"ל כבוד כלי מ"ד וכו' נבורות נטקבה כבוד
 כלי

ל' מ"א
 ל' מ"ב
 ל' מ"ג
 ל' מ"ד

אוצר החכמה

דגרות וביאורים (א) ר"ל אלו פ"ג שנקן גם חונג שס סס ספא פספס נלחם חכמה שבה הוא חולד כו' : (ב) ונחונג ר' נשך חיס סלכ וכה פלח
 חיס של חולד נפול כו' (כ"י) : (ג) ל"ל נוס. שכן שכן : (ד) פ"י הכתב נכספס אלו וכן כולד כו"ל ויהיה קופס. שכן שכן :
 (ה) זכ כנחה יתח נכ"י : (ו) כל מלכוכה (ניחוד) כנכור ליל : (ז) פ"י גרין וחי' : (ח) פ"י גרין וחי' ופ"י הקוביא הוא קו לר פ"ה שבה ליל נספון
 שס כנרין מלד כנכוכ חוכר כי שפות ולכן קר"ל דכנכוכה חרש כ"י שפות ואלו כה"ג. שכן שכן : (ט) זכ חוכר למס כמפס ליל חיס כלל
 זכ ופסון. שכן שכן : (י) סינח נפול יתח נכ"י : (יא) נח"י זכר : (יב) חיס : (יג) זרד לוחס כניחין. שכן שכן : (יד) הינח זי"ן יתח נכ"י :
 (טו) זכ נלחם יתח נכ"י : (טז) פין נשבר חלפרי רבני' ו"ל פלח אפס ד' ש"ס דף י"ד פ"ג שחלול ר"ז פ"ד : (יז) כל פ"ג זכ לרד לטקבה
 פלח פסס ופסס וכנר ככ פונח כדרי ונכן כדי לכנין דכרי. שכן שכן : (יח) פלח פ"ו ופ"ח : (יט) שבר סודס פ"ג : (כ) נשילנו (פדין פדרי רכיס רכ'
 חודיס כסוכר שסס ופ"ד זי"ן כס פלח ככלי כפולכ פ"ן. וכפולכ"ן הוא כפ"ן. אפסס ככלי רפין כס כליכ רפון. שכן שכן : (כא) יתח וכו' פ"י ופ"ח ק
 פונאר ככ"פ ונכ"ל פ"ל וכו' ככנכוכים נכ"י ופ"ח פס כפוחין נדלס נקבה פלחודיו. ואלו נוסרס פלחודיו ופ"ח לקחה שסס ר' אטון כ"י חויות כפודס. ש"ס :
 (כב) פין לילן שזר יתקן נטקבה מ"ג כלל פ"י וכספר זה לילן פ"ס : (כג) פידס רבדו (אילנו סודס פוסס) וכו' ופ"ח זכר קבל כל כ"ב אטון ופולכ"ן פ"י
 זל כנכוכה נחמד שפונחס כלהם חלוק ופסכ לב מ"י כלו ופ"י מ"ן. וחל"כ סלג פ"י ז"ל וכו' פ"י ופ"ח. וגפס כנסירכ לוקחה כ"ב אטון ופולכ"ן חרש
 ובלסם ככלי ופ"ד פס ספודס חל"כ כפחודוניהם זי"ן נחילס ראשונס שדרי כנר ובלסם ככלי נשם כנסירכ. שכן שכן : (כד) פד ח"פ ח"ל כ"י סנכ לכנין סונח
 רבני ריטס זרין לכסוד נל ריכור זכ וגם לכוסף (נודך לכנין כחונס ריכיס וגם ססר כ"י ונחוד לפסין אלו כה"ג סל"ל סיו נחילתס אילנות ואלו נשארין פ"ד כס
 החסדים כ"ל כבוד כלי מ"ד והנכודים נטקבה כבוד כלי מ"ן. ונלפ"ד ככפוחין (כ"י. ככפולכ"ן) כס נכחי' פ"ן פלחן כי
 כרי אטון הוא ככלי כ"ל אדך חונג כפוימי נכסין חוסס כפ"ן שסס כ"ל (כ"י מנלפ"ד) שסס נפס שבה נכחי' כלי נלד. ופ"ח שפח"ן חל"כ יסו פ"ן חדיס חל"כ
 פ"י זוג כ"י כפוח"ן חר"כ פדסיס. ומלחא כאלו כראשונים כ"י סנכ חל"כ לרדן שפ"ח"ן כ"ל פ"ק ו' דלפיל כדי שפ"ן זכ יקסן חונג פ"חן קבל כל סודס לפסוכס
 כלי חונג כפוימי הוא חונג כ"י כדי לכוילד כחי' נשמה. שכן שכן :

השטת

[א] ר"ל פ"ן נסר כסונח וסס נחבאר זכ סלל כי הטקבה בחחילה
 א"ן כס רק כ"י אחר ויחס המדרגה הראשונה אנשארש משס ב"ן
 כטלע וחל"כ כמפ"ד לה כ"ל שד כ"י חיה והוא נחיהה כפילי של כ"י חיה
 שבה ושדדס כס שס כ"ן כפוח"ן לה כ"י חיה. בלופן זה חלחלס
 נחן לס מליה כ"י אחרונה ויח"ל בחי' ראשונה שהיא הנפש והנשמה כ"י
 ואלו מילי' לביא אחרונה שבה ויח"ל בחי' כ"ן שבה והג' וכו' כ"י בחי'

אלו הברלים שעשה רחזו דל בקטנותו סיא בזקנותו

במחמתו ועליון הכקרה שרשים הם ר' לרופ יכ"ו כגזר בסי'
 שנסס נחמס המולס דסיס וק רז"ל הכקרה שולס נסד
 אמרתי שולס חסד יכנס שסס וק של כנזן ודעס מחס לוחן
 כמחפסמ כהס כסוד ו' לרופס כג"ל וספס יהס כל לרף
 שאלו ג' לוחיס כ' כל ח' מני' מחן כלל מג' ומכ"ס ארפס
 שכול המכרפס שרף שכלל כג' מוחן שכין שכול נמכר
 מ"ק דל"א יס כו ו"ק וחסולס מני' אהמלא כסוד נעטפס
 דלולב וכעד כו"ק שרופס שס שרשים יס וק חסרס מחמוס
 המחפספס כו"ק רז"א עלמו וחס ג"כ ו' לרופ יכ"ו כג"ל
 תמס וחס ח"י לחון כדפס וח"י נחסרס המחפספס כגופס
 וכעדן כיסוד ח"י יפן שמקבל הכרת כל ו' לרופס אלו שרופס
 וסלן ככללן כו לק נקרא כיסוד ח"י ועדין גאר פערס
 כיסוד שכול מלסס רז"א עלמו וכול כח' כ' אחרונה (ו)
 שנכל לרופ יכ"ו ופמס שלס כל כסס מכן ונפסס כו"ס
 שלימס כמ"ס כזכר ויקרא כ' לק נקרא שלימס (ו) שלימ
 דכל ספדן כו' לרופס אלו לחנס פיקר ספי' הוא כ' ספי'
 שנסוף כל כו' לרופס הוא רחל שהס מקבלת חלס ומחפסמ
 להאר כס ספדסין כסוד הלולב ואזו כנסס כס הארס
 החסדיס (ח) רק כשרשים מלידן כליסן כחסרס המחפספס
 כו והארס המחפספס כנסס כס כטקנא אלו נקרא שלימס ובי'
 פי' אלו סס ח' כ' פטרה שרש רחל כדדע וסכו ו' לרופ
 אלו סס ג"כ כמילי ומחלקס ג"כ ככח' כמילי כס שמלקס
 ככח' כלרופס יכ"ו כחסד כו"י כגכרס לפיק מילי פי' כ'
 כק ימין כחסד ואלו וס"כ כגכרס וסד ומ"ס כמ"ס וסד
 וכסו שכל לרופ כו"ג אחריס לרפו לג' מוחן ככללן כו"ס
 ככל לוח מ"כ"ו יולא ממטו סס ח' נמלא כ' כחסד יס ג'
 שסוס יכ"ו וכגכרס שלס שפס כו"י וק ככל כו"ק אף כספס
 יסכ כ' יכ"ו כרלשן כחסד נוכד כו ק ימין לק מילי פי' כ'
 וככ' ס"כ וככ' מ"ס ופד"ו ככל כו"ק וחסד גל כמלסס כג'
 יכ"ו כולן ככס"ן כ' סס כ"ן כמלסס. וכענין שסכר כחסרס
 כפרימ' ק הוא כמקיפס שס כח' חסרס סמקיפס כדפס
 פד"ו מחפספס כו"ק רז"א לחנס כפרימ' כן כדפס וכן
 כמחפספס סס ו' לרופס כג"ל אף כמקיפס סמלקס לג'
 כח' ומחלס ככר כח' עליוכ דדפס עלמו וכח' סמקיפס
 (ס) כחסרס נקרא ח"ל לכ שח"ל כמלואי שולס נמסריל כק
 וכנס ככר כ' יכ"ו כחסד כפרימ' כמלואי פי' כ' ס"כ מ"ס
 ואלו כג' יכ"ו כפשוטן נמסריל ס"כ אחד שס כו יכ"ו כרי
 ח"ל נים' וס כג' יכ"ו יכ"ו (ו) פ"ק פס כלליס נמסריל
 ח"ל וכן כגכרס יס ג' כו"י כפ"כ (ח) ס"כ מ"ס נעשין ח"ל פי' כ'
 כג"ל וכן כשאר כקזיס ומקף על (וכ' כמ"ל נכסכ מג' יכ"ו
 דכס"ן על כדרכס כג"ל מחס וכנס כמקיפס כמחפספס סס
 משרס אפי' כנס סס כח' ח"ל וכענין שסס יס סס מ"ס כו
 ג' חלפן שסס ג' שפס ח"כ' וח"כ' נמסריל יכ"ו נמלא
 שכפרימס יכ"ו וכמקף ח"כ' כ' כל פקף כוד טקנא כוד
 ח"כ' כדדע רק שהס מאלפן דמ"ס עלמו ו' ח"כ' סלכ
 כדדע לפי שסס כחסד וכללס שלססן נעשס מהס ס"כ ומכס
 יולא ח"ל פי' כג"ל ג' ידדן ואלף של ס"כ וכגכרס הוא אל
 ג' ח"כ' דכס"ן כולא מג' חלפן דמ"ס פי' כג"ל וכנס
 ח"ל מג' ח"כ' חלפן פי' כג"ל ודנלס כרלשן כו"ד וככ'
 כאלפן כ' הוא ק ימין נכד כו כח' רלשן הוא כו"ד לפי
 שהס יונק כס ק מה"ס לפיק שרס כאלפין וככרס שהס
 קו שמאל כ"ס רלשונס כהס"ן פמו כגכרס וככ' כאלף לפי
 שיונק ג"כ מה"ס וכיסוד כ' רלשונס כאלף כ' כס הוא כק
 כמלמאי וכ' ככס"ן (וכ' כ' סס כח' כס"ן כדדע כ"א ודפ
 שכל ח' מה"ס כפרימס כמחפספס למסס נמכר פמו לרופ
 של לכנס שהס יסוד ככונס עלמו ודדע כיסוד ככונס סא
 ח"כ' חלפן וככר פי' שנכל קלס וקלס יס כו ג' לרופס
 דכ"ן

ג"כ כ' ססס כרי כ"ח יסמכ חסד ידמס נכרס
 יחוקאל ח"ס כרי פער ג"כ כסד שוקיו פמדי שס כמלסס
 טללס כ' מילוס ומרין דרופין ס"ח וכ"כ ס"ח סס כ' ספרי
 חכלים כ"כ סס כמילי חיוכ ח"ג דמיל ס"ח פארס נלס ד"כ
 כוד י"ח כנס נכבאר אף כללס יכ"ו מילי יכ"ו של כו"ס
 כס כמכס ומילי ו"ד (ח) סס כנינס וי"ד סס כו"כ
 וכ"י שסס יסס"ס וכיאר כדכרס כ' לוח יכ"ו כג"ל
 ככ' ו' סס ג"כ דמכס אף ו"ד דמילי יכ"ו סס ו"ס כמכמס
 וכס ו"ן של כמכס ססס ו"ק שכו לוח ו' וד' שכו טקנא כרי
 נכבאר אף יכ"ו כמלואס סס י"ס שנכמכס וכנס אלו ח"ס
 ומלסס שנכמכס סס כקרא ח"כ' וחס כאליו כרינס כנן'
 כ' רלשונס שנכס כקרא ח"כ' כ' מאלו ס"ס ומלסס כמכמס
 נאלכ כנינס ומסס כנינס ומפסיס לוח ד' ר' על ו' כ'
 לסיס נכנס גיכרס ד' על ו' טקנא על דכרס אף כמכמס
 כו"ד ו"ד (ג) דכרס על טקנא. וכנס ח"כ' כו"ס סס מ"כ
 דמילי חלפן אף ח"כ' כמילי דסס ח"כ' חלפן לכד נמסריל
 ח"כ'. אף נלפ"ד סיס כ' ידעס כ' כס חכמס סלל פי' כ' ס"כ
 מ"כ כ"ן ומפ"ס שלו שהס ו"ח שכו שהס ח"כ'. וכנס טדע
 כ' סס כו"ס ח' טללס כל י"ס כמכמכס נמלא ו"ן שכו סס
 ו"כ כ' ליפוס דכ"ס שכו וחס כמלואס כאלפן וא"ו כ"ל
 גימסריל ח"כ' שסס כנינס שנכרס פי' ר"ך ו"ן שנכמכס
 כקרא ח"כ' ונפרס פפס כנין וא"ו כ"ל ח"ל אף סס רמזס
 לז"ן ככל חקוס וסוד כלל יס. כנס נכבאר לפיל כ' לשולס
 כו"ח ח"כ' רק ס"ס כדדע וטדע כ' מרס כמלסס הוא י"ס
 שלימס וכמלפרימס כניקנא פמו יושלס הוא לי"ס שלימס
 נשרוס פמס ולו יכ"ס פשכ פשכ כק"ו חמנס כו"ח
 אלו רק ס"ס לכד וטדע כ' מרס כמלסס כוד ד"ס כמלסס
 סכ"י ח"ל ומאלו ד' נמסכס לכ גולגלחא ומחון שכו נמלא
 כ' ד"ס רלשוטס כמלמכס יחיסו חל ו"ח ולס גאר למלסס
 רק ו"ס כמלסס ככס כמין כ"ל וכמלסס כוד שכו פס
 סס ס שכו כ' עלו סס כג"ל יכ"ס נמסריל יכ' כמין ואלו
 חס פמס כוד ו"ח נקרא ו"ח ו"ח סכ"ל כ"ל. וככס כמין פמס
 כ' למס נקרא כנינס ח"כ' כ' נאלכ מה"ס ומלסס כמכמכס
 (נמלא) ססס י"ס ספירוס כמין ח"כ' כס פמס ג' כ' ממת יללו
 ו"ן דכללס כאללס שסס ג"כ י"ס ספירוס וכנס אלו יס"ס
 שכ"ן ככ"ס שסס כג"ל וכנינס כללילס כל ח' משר יכ"ס
 נמסריל ק"ן ונלפ"ד חיס שהס כוד ח"י חכרס וכרס וס
 ח' ג' שכו וק' שכו כלדס יחוק לק נקרא כמלסס ק"ן
 (ג) ונלפ"ד חיס כ' טדע שהקנא הוא למפרע כסוד סמ"ק
 נמלא כ' י" שנכמכס שסס ג"כ רז' קו חמלמי וד' שהס
 פשריס סס עלמן (ד) כ"י של כנינס שכו לוד דו"י כס"ך יכ"ו
 כ' ג"כ שכו סס ככפלס כסוד מילי כג"ל. כס נלפ"ד כמין
 למס כוד מ"ס חסד כו"ח שנכל ספי' וספי' וכס הוא כו"ח
 ככללס כאללס אלו שסס רלשון הוא כו"ן דמכמס מילאס
 כג"ל כ' דפ (כ) שחסרס כדדעס כמחון המחפספס כו"ק
 ו"ח יס כנס כ' כח' וחס לוב פריס וח"י ופנימס סס ו'
 שסס ס"ח וסד סארסן ככלל כיסוד ו"ס פס כללילס כל כחסרס
 אחרס וק פד"ו חרין להכלל ככללס יוסר ג"כ כמלמכס שהס
 פטרה כיסוד וח"כ' שחן אלו מוכרין חסד אלו כ' וכו
 עיקרס אף כג' סללס ויסוד ומלסס שנעשין מוכרס ככ"ס
 ח"כ' נכרס חלל כוד יכ"ס ככס וכרי סס ו' פנימס ואלו
 סס מחפספס כמ"ס כה"ס וכעדן יס ו' חסריכ אלו כדדעס
 עלמו כמקום וחס שרשים לו' מנסס אלו כמחפספס וכס
 נמס לכס ח"ס כמקיפס כדדעס כמחס ס"ח וסמין שס
 כדדעס שרשים של ו"ס ככללן כמ"ס שהס ו"ח כוק ד"ח ואין
 כוק ד"ח לכוד נקרא ח"ס אלו פס כל כח' כמחיס כו
 דסיס וחסוס ושוקיס ויסוד וכנס כו"ק עליוס כדדעס

גזרות וביאורים (ח) לא כרי : (ג) לא כו"ד : (ג) כריס פ סכס כמלסס : (ד) רל נמילי יוד : (כ) מין שככר דף קרנ פ"כ : (ו) סס פ"כ (ו) רל
 עליוס : (ח) ג"ל ככרסס : (פ) כמכס ככונוס כמ"ס דף כ"ו פ"א : (ו) רל דף יכ"ו : (ח) רל דפ"כ : (וכ' כ"ל כ"ל : (ג) רל
 כמין רמס ככונס פכס כג"ל : סס וכמלסס סכ"ל רלשונס כאלפן כ' כס ח"ל כק חלמי ו"י ככס"ן כ' מין שככר דף קרנ פ"כ :